

ΥΠΑΤΗ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

**ΕΚΘΕΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ & ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ ΑΣΥΛΟ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΝΔΙΑ**

UNHCR
Κέντρο Τεκμηρίωσης & Έρευνας
Γενεύη, Οκτώβριος 1998

Το παρόν πληροφοριακό υλικό ετοιμάσθηκε από την Διεύθυνση Πληροφοριών των Χωρών Καταγωγής του Κέντρου Τεκμηρίωσης & Έρευνας σε συνεργασία με την Στατιστική Υπηρεσία της Υπάτης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες & βασίζεται σε ευρέως γνωστές πληροφορίες, αναλύσεις και σχόλια. Παρατίθενται όλες οι πηγές. Η παρούσα Έκθεση δεν είναι και δεν σκοπεύει να είναι εξαντλητική όσον αφορά τις συνθήκες διαβίωσης στη χώρα ούτε αποφασιστική για τους ισχυρισμούς ασύλου των αιτούντων την αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα.

Τίτλος Αγγλικής Έκδοσης

*Ελληνική Έκδοση
Copyright*

BACKGROUND PAPER ON REFUGEES & ASYLUM SEEKERS FROM THE INDIA, Geneva October 1998

Αθήνα, Μάρτιος 1999

Ύπατη Αρμοστεία Η.Ε. για τους Πρόσφυγες

Αγγελοπούλου 23, 115 25 Αθήνα

τηλ. 67 26 462/3 Φάξ 67 26 417

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η Ινδία αποτελεί σημαντική χώρα καταγωγής προσφύγων και αιτούντων άσυλο εδώ και αρκετά χρόνια. Το παρόν έγγραφο εξετάζει τους στόχους, τον προορισμό και τις αιτίες αναχώρησης των Ινδών από τη χώρα τους.

Το πρώτο μέρος του παρόντος εγγράφου περιλαμβάνει πληροφορίες για τις συνθήκες που επικρατούν στην χώρα καταγωγής, όπως τις επικαλούνται οι αιτούντες άσυλο όταν υποβάλλουν το αίτημά τους στην χώρα υποδοχής. Το Τμήμα Πληροφόρησης για τις Χώρες Καταγωγής του Κέντρου Έρευνας και Τεκμηρίωσης της Ύπατης Αρμοστείας εργάζεται για τη σύνταξη του παρόντος εγγράφου βάσει δημόσια γνωστών πληροφοριών, αναλύσεων και σχολίων και παραπέμπει στις σχετικές πηγές.

Στο δεύτερο μέρος αναφέρονται συνοπτικά στατιστικά στοιχεία των Ινδών προσφύγων και αιτούντων άσυλο στις κυριότερες Ευρωπαϊκές χώρες υποδοχής, περιγράφοντας τις σύγχρονες τάσεις του αριθμού και της καταγωγής των αιτούντων άσυλο καθώς και τα αποτελέσματα της εξέτασης των αιτημάτων τους. Τα στοιχεία απορρέουν από κυβερνητικές στατιστικές που διατίθενται στην Ύπατη Αρμοστεία Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και καταγράφονται συγκεντρωτικά από το Τμήμα Στατιστικής του Οργανισμού.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1. Η ΧΩΡΑ	
1.1 Βασικές Πληροφορίες _____	5
1.2 Εθνικοί θεσμοί _____	6
Η Νομοθετική εξουσία _____	7
Η Εκτελεστική εξουσία _____	8
Η Δικαστική εξουσία _____	8
Οι Ένοπλες δυνάμεις _____	9
Εφαρμογή του νόμου _____	9
1.3 Πρόσφατες Πολιτικές Εξελίξεις _____	9
Οικονομία _____	10
Εξωτερικές σχέσεις _____	11
Εμφύλιες διαμάχες _____	12
Κασμίρ _____	13
Punjab _____	13
Τα Βορειοανατολικά κρατίδια της ομοσπονδίας _____	14
1.4 Χαρακτηριστικά των Πολιτικών Κομμάτων _____	16
Το Κόμμα του Λαού της Ινδίας _____	16
Εθνικό Κογκρέσο της Ινδίας _____	17
Το Κόμμα του Λαού _____	18
Κομμουνιστικό Κόμμα της Ινδίας _____	18
Μαρξιστικό Κομμουνιστικό Κόμμα της Ινδίας _____	18
Εθνική Ένωση των Αφιλοκερδών Υπηρετών _____	19
2. Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	
2.1 Διεθνές Νομικό Πλαίσιο _____	19
2.2 Εθνικό Νομικό Πλαίσιο και Νομοθεσία _____	19
Ο Νόμος Εθνικής Ασφάλειας του 1980 _____	20
Ο Αντιτρομοκρατικός Νόμος του 1984 _____	20
Ο Νόμος για την Πρόληψη των Τρομοκρατικών Διασπαστικών Δραστηριοτήτων του 1987 _____	20
Ο Νόμος για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων _____	21
2.3 Σεβασμός των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων _____	21
Εξωδικαστικές εκτελέσεις _____	23
Βασανιστήρια _____	23
Αυθαίρετες συλλήψεις και κράτηση _____	24
Ελευθερία έκφρασης _____	24
2.4 Η Κατάσταση Ειδικών Ομάδων _____	25
Αυτόχθονες ομάδες και φυλές προστατευόμενες από το Σύνταγμα _____	25
Οι Παρίες ή Άθικτοι _____	27
2.5 Η Κατάσταση των Θρησκευτικών Μειονοτήτων _____	27
Χριστιανοί _____	28
Μουσουλμάνοι _____	28
2.6 Η Κατάσταση των Γυναικών _____	30
2.7 Η Κατάσταση των Παιδιών _____	31
3. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΣΥΛΟΥ ΤΩΝ ΙΝΔΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ / ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ	
	32

1. Η ΧΩΡΑ

1.1 Βασικές Πληροφορίες

Η Δημοκρατία της Ινδίας (που είναι επίσης γνωστή στην Ινδική γλώσσα ως *Bharat Varsha* ή *Bharatavarsha*) με έκταση 3.287.263 τ.μ. είναι η έβδομη μεγαλύτερη χώρα του κόσμου και περιλαμβάνει το Ινδικό τμήμα του Jammu και του Kashmir¹. Στα βόρεια συνορεύει με το Θιβέτ, το Νεπάλ και το Μπουτάν, στα βορειοδυτικά με το Πακιστάν, στα βορειοανατολικά με το Μυανμάρ και στα ανατολικά με το Μπαγκλαντές. Η ινδική χερσόνησος βρέχεται από τον Ινδικό Ωκεανό και εκτείνεται έως τις νήσους Αντμάν και Νικομπάρ στον κόλπο της Βεγγάλης και το αρχιπέλαγος του Lakshadweep στην Αραβική Θάλασσα². Η χώρα διακρίνεται σε τέσσερα γεωγραφικά τμήματα : στις βόρειες ορεινές ζώνες που είναι γνωστές ως Ιμαλαΐα, που περιλαμβάνουν τρεις παράλληλες περιοχές που διαχωρίζονται από μεγάλες εκτάσεις πεδιάδων και κοιλάδων, όπως το Κασμίρ και το Κουλού, στην νότια Ινδο-γαγγητική χώρα που αποτελείται από τις πεδιάδες του Γάγγη, στις περιοχές του Ινδικού ποταμού και του ποταμού Βραχμαπούτρα, στην περιοχή της ερήμου στα δυτικά και στην Ινδική χερσόνησο στο νότο³.

Η Ινδία είναι η δεύτερη σε πληθυσμό χώρα του κόσμου. Σύμφωνα με την τελευταία απογραφή του 1991 που πραγματοποιήθηκε στο Sikkim και στα ινδικά τμήματα του Jammu και του Kashmir, στη χώρα ζουν 846.302.688 Ινδοί πολίτες, δηλαδή 257 κάτοικοι ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο, με μεγάλες διαφοροποιήσεις στην περιφέρεια⁴. Το 1996 ο πληθυσμός της Ινδίας ανερχόταν στους 945.000.000 κατοίκους⁵. Περίπου το 40% του πληθυσμού ζει συγκεντρωμένο στις περιοχές της Δυτικής Βεγγάλης, όπου ρέει ο ποταμός Γάγγης: Bihar, Uttar Pradesh, Punjab και Haryana. Η πολυπληθυστέρη περιοχή είναι αυτή του νοτίου κρατιδίου της Kerala⁶. Από τις 5.635 κοινότητες της Ινδίας οι 635 είναι φυλές, 200 από τις οποίες ζουν στην Βορειοανατολική Ινδία. Το 1991, τα επτά κρατίδια που αποτελούν αυτήν την περιοχή είχαν πληθυσμό 31.547.314 κατοίκων, οι 8.142.624 από τους οποίους είναι «συνταγματικά προστατευόμενες φυλές» και 2.161.161 «συνταγματικά προστατευόμενες κάστες»⁷. Οι κατηγορίες αυτές, σύμφωνα με το Σύνταγμα περιλαμβάνονται στα κυβερνητικά προγράμματα αρωγής και υποστήριξης της ανάπτυξης⁸.

Όπως συμβαίνει στις περισσότερες υπό ανάπτυξη χώρες, οι άντρες είναι περισσότεροι από τις γυναίκες στην Ινδία : 92 γυναίκες για 100 άντρες σε όλην την χώρα με εξαίρεση το κρατίδιο της Kerala, όπου το ποσοστό γεννήσεων των γυναικών είναι υψηλότερο από αυτό των αντρών⁹. Το ποσοστό των γυναικών μειώνεται στα βόρεια και στα δυτικά¹⁰. Το ποσοστό της παιδικής θνησιμότητας στα κορίτσια είναι υψηλότερο από αυτό των αγοριών «αντανακλώντας την ιδιαίτερη οικονομική σημασία που αποδίδεται στους άντρες, ειδικά στην Βόρειο Ινδία και την αδιαφορία για τη διατροφή των κοριτσιών ιδιαίτερα στις φτωχές οικογένειες»¹¹. Το 1995, το ποσοστό του αναλφαβητισμού στις γυναίκες ήταν 62% ενώ στους άντρες 35%¹².

Σύμφωνα με το Σύνταγμα της χώρας η επίσημη γλώσσα είναι η Ινδική. Η αγγλική είναι επίσης επίσημη γλώσσα στην χώρα. Όμως, η Αγγλική γλώσσα ομιλείται από περίπου 15.000.000 ανθρώ-

¹ Regional Surveys of the World 1997, 322.

² Ibid., Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, 1993, 285.

³ Encyclopaedia of the Third World, 1992, 807 – Family Atlas of the World 1988, 29-20.

⁴ Regional Surveys of the World 1997, 323;

⁵ The World Bank, World Development Indicators, 1998, 43.

⁶ Encyclopaedia of the Third World, 1992, 807.

⁷ The Indigenous World 1997-1998, 1998.

⁸ World Directory of Minorities, 1997, 556.

⁹ OFFICE FEDERAL DES REFUGIES, 10/1997 - Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, 1998, 10.

¹⁰ Encyclopaedia of the Third World, 1992, 809.

¹¹ Ibid.

¹² The World Bank, 1998, 17.

πους και είναι «για πρακτικούς λόγους ... η επίσημη γλώσσα της Ινδίας, το κύριο μέσο επικοινωνίας των μορφωμένων τάξεων»¹³. Από τις 1652 γλώσσες και διαλέκτους που ομιλούνται σε όλη τη χώρα, οι 15 ομιλούνται από το 91% του πληθυσμού και αναγνωρίζονται ως περιφερειακές γλώσσες : Sindhi, Urdu, Punjabi, Assamese, Bengali, Gujarati, Kashmiri, Marathi, Oriya, Sanskrit, και Rajasthanhi της ινδοευρωπαϊκής γλωσσικής οικογένειας και Kannada (Kanarese), Tamil, Malayalam, Telugu της δαρβιδιακής οικογένειας (Dravidian)¹⁴. 18 περιφερειακές γλώσσες αναγνωρίζονται από το Σύνταγμα (άρθρα 344 παρ. 1 και 351 στο 8^ο Μέρος) και είναι : Assamese, Bengali, Gujarati, Punjabi, Sanskrit, Sindhi, Tamil, Telugu & Urdu.

Η θρησκεία έχει «καθοριστική επιρροή στην Ινδία, και κυριαρχεί σε όλες τις εκφράσεις της εθνικής ζωής ...[συμπεριλαμβανομένων]... των πολιτικών και οικονομικών κινήματων»¹⁵. Η Ινδία δεν είναι μόνον ο χώρος ίδρυσης πολλών θρησκειών του κόσμου, όπως του Ινδουισμού, του Jainism, του Βουδισμού και του Sikhism, αλλά και το θρησκευτικό κέντρο αρκετών άλλων όπως του Ισλαμισμού, του Χριστιανισμού, του Ιουδαϊσμού και του Ζωροαστρισμού¹⁶. Όπως αναφέρεται από την *Οργάνωση Minority Rights Group*:

« Αν και η Ινδία μπορεί από πολλές απόψεις να χαρακτηριστεί ως έθνος των μειονοτήτων ... ο πληθυσμός της είναι στη συντριπτική πλειοψηφία Ινδουιστές. Αν και ο Ινδουισμός ως το ενοποιητικό στοιχείο είναι παρών σε όλην την χώρα, δεν είναι θρησκεία ομοιογενής. Οι αιώνιες παραδόσεις του έχουν τροποποιηθεί και με τη σειρά τους επηρέασαν άλλες διαφορετικές θρησκείες και κοινωνικές παραδόσεις. Και κυρίως, οι πολιτισμικές παραδόσεις έχουν συχνά βαθύτερη απήχηση στην Ινδία από αυτές που διαμορφώνονται από τη θρησκεία»¹⁷.

Σχεδόν όλοι οι Ινδοί που δεν ανήκουν σε φυλές και πολλοί πιστοί που ασπάζονται άλλες θρησκείες διαχωρίζονται σε κάστες. Η κάστα είναι η βάση της κοινωνικής δομής των Ινδουιστών και καθορίζει σε ποια από τις τέσσερις ιεραρχικά δομημένες κοινωνικές ομάδες γεννιέται κάθε Ινδουιστής. Αυτές οι τέσσερις ομάδες, γνωστές ως *Varnas* είναι η *Brahmin* (κάστα των ιερέων), *Kshatriyas* (κάστα των πολεμιστών), *Vaisyas* (κάστα των εμπόρων) και *Sudras* (κάστα των τεχνιτών)¹⁸. Αν και υποστηρίζεται ότι αυτό το αυστηρό κοινωνικό σύστημα έχει αμβλυνθεί από την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της χώρας και ότι η αστυφιλία, η εκβιομηχάνιση, η εκπαίδευση συμβάλουν στην ισότητα των πολιτών καθώς και ότι το Σύνταγμα απαγορεύει κάθε διάκριση λόγω κάστας και παρά το γεγονός ότι η πλειοψηφία του εκλογικού σώματος κατατάσσεται στις κατώτερες κάστες, αυτό το κοινωνικό σύστημα επηρεάζει σημαντικά την πολιτική της Ινδίας και αποτελεί την αιτιολογική βάση των εμφύλιων συγκρούσεων¹⁹. Μια πέμπτη ομάδα είναι γνωστή, αυτή των «παριών» ή «άθικτων» που δεν κατατάσσεται στην επίσημη δομή του συστήματος των καστών αλλά αποτελεί την κατώτερη στο σύστημα του Ινδουισμού²⁰.

1.2 ΕΘΝΙΚΟΙ ΘΕΣΜΟΙ

Σύμφωνα με το Σύνταγμα του Ιανουαρίου του 1950 η Ινδική Ένωση είναι κυρίαρχη, σοσιαλιστική, λαϊκή δημοκρατία. Σήμερα αποτελείται από 26 κρατίδια και έξη ενώσεις εδαφών που διοι-

¹³ Ibid.

¹⁴ Ibid., Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, 1998, 10.

¹⁵ Encyclopaedia of the Third World, 1992, 811.

¹⁶ Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, 1998, 12.

¹⁷ World Directory of Minorities, 1997, 554.

¹⁸ Britannica Book of the Year, 1998, 15 – Encyclopaedia of the Third World, 1992, 811.

¹⁹ Ibid.

²⁰ Quid 1996,1993, Ed. ROBERT LAFFONT, FRANCE.

κούνται από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση²¹. Η ομοσπονδιακή δομή του Κράτους επιτρέπει στα αποσχιστικά ή άλλα κινήματα, καθώς τα κόμματα διακρίνονται βάσει της γλωσσικής ή της εθνοτικής ταυτότητάς τους, να κυβερνούν σε επίπεδο κρατιδίου χωρίς να απαιτούν την απόσχιση²². Το Σύνταγμα ορίζει για την κεντρική, την κρατική καθώς και για τις συντρέχουσες εξουσίες²³. Η εξωτερική πολιτική, η άμυνα, οι μεταφορές, η οικονομική πολιτική, και τα θέματα της πυρηνικής ενέργειας ανήκουν στην αρμοδιότητα της κεντρικής κυβέρνησης, ενώ τα ομοσπονδιακά κρατίδια αποφασίζουν για τα θέματα της ασφάλειας, της αστυνόμευσης, της δημόσιας υγείας και της εκπαίδευσης²⁴. Υιοθετούν επίσης τη νομοθεσία που ρυθμίζει ζητήματα ποινικού δικαίου, προσωπικής κατάστασης (όπως π.χ. γάμου) και κοινωνικής ασφάλισης : η νομοθεσία που υιοθετείται σε περιφερειακό επίπεδο πρέπει να εναρμονίζεται με αυτήν της ομοσπονδιακής κυβέρνησης²⁵. Σύμφωνα με το άρθρο 356 του Συντάγματος η ομοσπονδιακή κυβέρνηση μπορεί να διαλύσει υπό προϋποθέσεις την κυβέρνηση των κρατιδίων και να διακυβερνήσει άμεσα το εν λόγω κρατίδιο²⁶. Η νομοθεσία που ρυθμίζει το καθεστώς των αλλοδαπών στην Ινδία καθώς και το ποινικό σύστημα υπάγεται στην σφαίρα ελέγχου της ομοσπονδιακής κυβέρνησης της χώρας.

Η Νομοθετική Εξουσία : Η Ινδία έχει Κοινοβούλιο που αποτελείται από τη Γερουσία και τη Βουλή. Η Γερουσία ή *Rajya Sabha* ή Συμβούλιο των Κρατιδίων αποτελείται από δώδεκα μέλη που διορίζονται από τον Πρόεδρο με βάση τις ειδικές γνώσεις τους ή την εμπειρία τους σε θέματα λογοτεχνίας, επιστημών, τέχνης και κοινωνικών υπηρεσιών, και από τριάντα οχτώ μέλη που εκλέγονται ανά εξαετία (το 1/3 αποσύρεται ανά διετία) από τα κοινοβούλια των ομοσπονδιακών κρατιδίων²⁷. Η Βουλή ή *Lok Sabha* ή η Βουλή του Λαού αποτελείται από 20 αντιπροσώπους των Ηνωμένων Εδαφών και από 530 μέλη που εκλέγονται με καθολική ψηφοφορία ανά πενταετία²⁸. Σύμφωνα με το άρθρο 245 παρ. 1 του Συντάγματος το Κοινοβούλιο «νομοθετεί για όλη την επικράτεια ή τμήμα του εδάφους της Ινδίας, και το Κοινοβούλιο κάθε ομοσπονδιακού κρατιδίου νομοθετεί για όλη την επικράτεια ή για τμήμα του εδάφους του»²⁹. Σύμφωνα με το άρθρο 245 παρ.2 του Συντάγματος «κανένας νόμος που ψήφισε το Κοινοβούλιο δεν είναι ανίσχυρος επειδή έχει εξω-εδαφική ισχύ»³⁰. Η νομοθεσία πρέπει να υιοθετείται από τα δύο σώματα του Κοινοβουλίου : τη Γερουσία και τη Βουλή³¹.

Επιπλέον, σε κάθε ομοσπονδιακό κρατίδιο λειτουργεί Βουλή, με εξαίρεση τα κρατίδια Andhra Pradesh, Jammu & Kashmir, Karnataka, Bihar, Maharashtra, Tamil Nadu & Uttar Pradesh όπου λειτουργούν Κοινοβούλια που αποτελούνται από δύο σώματα: σε αυτά τα κρατίδια η Γερουσία καλείται Νομοθετικό Συμβούλιο (*Vidhan Parishad*) και η Βουλή Νομοθετική Συνέλευση (*Vidhan Sabha*)³². Πενήντα έξη από τα μέλη των Γερουσιών των ομοσπονδιακών Κοινοβουλίων εκλέγονται και οι υπόλοιποι διορίζονται από τον Κυβερνήτη, ενώ τα μέλη της Βουλής των ομοσπονδιακών

²¹ Economist Intelligence Unit, Country Profile 1997-1998, 6 / Regional Surveys, 1997, 325 / Encyclopaedia of the Third World, 1992, 808.

²² Ibid.

²³ EIU Country Profiles 1997-1998, 6.

²⁴ Encyclopaedia of the Third World, 1992, 808.

²⁵ Ibid.

²⁶ Ibid. – Σύνταγμα της Ινδίας, όπως αναθεωρήθηκε το 1994.

²⁷ Σύνταγμα της Ινδίας, όπως αναθεωρήθηκε το 1994 - Encyclopaedia of the Third World, 1992, 818 - EIU Country Profiles 1997-1998, 6.

²⁸ Ibid.

²⁹ Σύνταγμα της Ινδίας, όπως αναθεωρήθηκε το 1994, 115.

³⁰ Ibid.

³¹ Encyclopaedia of the Third World, 1992, 818.

³² Ibid.

κρατιδίων εκλέγονται ανά πενταετία με καθολική ψηφοφορία³³. Από τον Δεκέμβριο του 1988 με την αναθεώρηση του Συντάγματος το δικαίωμα του εκλέγειν αναγνωρίζεται στους πολίτες που έχουν συμπληρώσει το 18^ο έτος της ηλικίας τους³⁴.

Η Εκτελεστική Εξουσία : Η κεντρική αρχή, ή η εκτελεστική εξουσία της ένωσης ασκείται από τον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο και το Συμβούλιο των Υπουργών (Κυβέρνηση) του οποίου προΐσταται ο πρωθυπουργός. Σύμφωνα με το Σύνταγμα αρχηγός του κράτους είναι ο Πρόεδρος της χώρας. Εκλέγεται ανά πενταετία από το Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο και από τα Κοινοβούλια των Κρατιδίων και ενεργεί με την σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου των Υπουργών (Κυβέρνησης) που επιλέγονται από τον πρωθυπουργό. Ο Αντιπρόεδρος εκλέγεται επίσης από το Κοινοβούλιο και προεδρεύει στη Γερουσία. Ο πρωθυπουργός εκλέγεται από την ομοσπονδιακή Βουλή του Κοινοβουλίου³⁵. Το Συμβούλιο των Υπουργών (Κυβέρνηση) του οποίου προΐσταται ο πρωθυπουργός και αποτελείται από υπουργούς μέλη της Κυβέρνησης, υπουργούς που δεν είναι μέλη και γενικούς γραμματείς είναι αρμόδιο για την ομοσπονδιακή Βουλή. Σήμερα ο πρόεδρος της Ινδίας, του οποίου ο ρόλος είναι περισσότερο εθιμοτυπικός είναι ο Kocheril Raman Narayanan και πρωθυπουργός ο Atal Bihari Vajpayee³⁶.

Η Δικαστική εξουσία : Το νομικό σύστημα της χώρας βασίζεται στο αγγλοσαξωνικό και το Σύνταγμα ορίζει για την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης. Τα κυριότερα δικαστήρια της χώρας είναι : το Ανώτατο Δικαστήριο, τα Ανώτερα Δικαστήρια των Ομοσπονδιακών Κρατιδίων και τα πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας δικαστήρια³⁷. Το Ανώτατο Δικαστήριο αποτελείται από τον Πρόεδρο και από 25 κατ' ανώτατο όριο δικαστές που διορίζονται από τον Πρόεδρο της χώρας και έχει αποκλειστική αρμοδιότητα την επίλυση των διαφορών που αφορούν τις σχέσεις του Ομόσπονδου κράτους με τα ομοσπονδιακά κρατίδια. Εκδικάζει επίσης υποθέσεις ουσίας σε δεύτερο βαθμό και αποφαινεται για κάθε απόφαση, διάταγμα ή διαταγή των Ανώτερων Δικαστηρίων όταν έχει υποβληθεί προσφυγή για την διευκρίνιση εφαρμογής ή ερμηνείας της νομοθεσίας και του Συντάγματος. Έχει επίσης γνωμοδοτική δικαιοδοσία σε θέματα που παραπέμπονται από τον Πρόεδρο της χώρας.³⁸ Τα Ανώτερα Δικαστήρια των κρατιδίων εκδικάζουν σε δεύτερο βαθμό υποθέσεις επί των οποίων αποφάνθηκαν τα δικαστήρια πρώτου βαθμού και οι αποφάσεις τους είναι οριστικές εκτός εάν η υπόθεση παραπεμφθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο της χώρας. Τα δικαστήρια πρώτου βαθμού διακρίνονται σε Δικαστήρια Ουσίας³⁹ και Ποινικά Δικαστήρια και έχουν αρμοδιότητα εκδίκασης όλων των υποθέσεων που υποβάλλονται σ' αυτά. Αστικά δικαστήρια πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας μπορεί να ιδρυθούν ανάλογα με τους κανονισμούς κάθε ομοσπονδιακού κρατιδίου⁴⁰. Αναφέρεται ότι στο Ινδικό δικαστικό σύστημα εκκρεμούν πάνω από 20.000.000 υποθέσεις: από αυτές οι 200.000 στο Ανώτατο Δικαστήριο, και οι 3.077.162 στα Ανώτερα Δικαστήρια των κρατιδίων (από τις οποίες οι 1.068.246 πάνω από 5^{ετία} και οι 376.922 πάνω από 10ετία)⁴¹.

³³ Ibid.

³⁴ EIU Country Profiles 1997-1998, 6.

³⁵ EIU Country Profile 1997-1998, 6 – Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, 1992, 22.

³⁶ EIU Country Report, 2nd Quarter, 1998.

³⁷ EIU Country Profile 1997-1998, 6 – Regional Surveys, 1997, 356-7 / Encyclopaedia of the Third World, 1992, 831.

³⁸ Ibid.

³⁹ Courts of Session : πρόκειται για Σκοτσέζικο Δικαστήριο που αντιστοιχεί στο Ανώτατο Δικαστήριο της Αγγλίας και της Ουαλίας. Αποτελείται από δύο σώματα : το ένα αντιστοιχεί στο Ανώτατο Δικαστήριο και το άλλο στο Εφετείο. The Concise Dictionary of Law, Oxford University Press, Oxford New York, 1988.

⁴⁰ Ibid.

⁴¹ South Asia Human Rights Documentation Centre, 7/1997.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις : Το 1996 οι ένοπλες δυνάμεις της Ινδίας απαριθμούν 1.145.000 στρατευμένους. Από αυτούς 980.000 ανήκουν στο Στρατό, 55.000 στο Ναυτικό (συμπεριλαμβανομένων και των αεροπορικών τμημάτων του Ναυτικού) και 110.000 στην Αεροπορία. Οι παραστρατιωτικές Συνοριακές Δυνάμεις Ασφαλείας αριθμούν 185.000 άτομα⁴². Αναφέρεται ότι κάθε σώμα των ενόπλων δυνάμεων αποτελείται μόνον από εθελοντές των οποίων προΐστανται «εκπαιδευμένοι, επαγγελματίες αξιωματικοί»⁴³. Η στρατιωτική θητεία είναι εθελοντική, αν και το Σύνταγμα ορίζει ότι κάθε πολίτης υποχρεούται να εκπληρώσει την θητεία του, εάν καλείται προς τούτο⁴⁴. Οι ένοπλες δυνάμεις, παραδοσιακά, ουδέποτε αναμείχθηκαν στην πολιτική ζωή της χώρας και δεν προκάλεσαν ποτέ πραξικόπημα⁴⁵.

Η Ινδία έχει αναπτύξει σημαντικό εύρους οπλοστάσιο πυρηνικής ενέργειας. Πραγματοποίησε την πρώτη πυρηνική δοκιμή το 1974 και άλλες πέντε το Μάιο του 1998⁴⁶. Αν και δεν είναι συμβαλλόμενο Μέρος στη Συμφωνία για την Μείωση των Πυρηνικών Όπλων, έχει υπογράψει συμβάσεις που ορίζουν για την απαγόρευση των χημικών και βιολογικών όπλων⁴⁷. Αναφέρεται όμως ότι ο Πρωθυπουργός της Ινδίας Atal Bihari Vajpayee δήλωσε την 24^η Σεπτεμβρίου 1998 κατά την ομιλία του στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, ότι η Ινδία είναι «πρόθυμη να υπογράψει την Συμφωνία απαγόρευσης Πυρηνικών Δοκιμών πριν από το Σεπτέμβριο του 1999»⁴⁸.

Η Ινδία έχει αναπτύξει σημαντικό σύστημα παραγωγής στρατιωτικών αμυντικών μέσων, που περιλαμβάνει «μικρά όπλα και εξοπλισμούς, τανκ, φρεγάτες και υποβρύχια, εξοπλισμό αεροναυτικής, ελικόπτερα, προσομοιωτές πτήσης, ραντάρ και συστήματα ραδίο-επικοινωνίας, ηλεκτρονικά μέσα άμυνας αέρος και εδάφους, μηχανές όπλων, όλμους και αντιαρματικά όπλα»⁴⁹.

Εφαρμογή του νόμου : Κάθε ομοσπονδιακό κρατίδιο ελέγχει τις δυνάμεις ασφαλείας που υπάγονται σ' αυτό μέσω του Υπουργείου Εσωτερικών. Ο συντονισμός και η επίβλεψη των δραστηριοτήτων όλων των δυνάμεων ασφαλείας της χώρας υπάγεται στην αρμοδιότητα του Υπουργού Εσωτερικών της Κεντρικής Κυβέρνησης της χώρας και περιλαμβάνει το Κεντρικό Γραφείο Ανάκρισης (που αποτελεί το κύριο όργανο εφαρμογής του νόμου στην Ινδία), την Κεντρική Ακαδημία Εκπαίδευσης των Αστυνομικών Δυνάμεων, το Κεντρικό Εργαστήριο της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας, το Κεντρικό Εργαστήριο Δακτυλικών Αποτυπωμάτων, την Εθνική Αστυνομική Ακαδημία Sardar Ballabhbhai, στο Όρος Abu στο Rajasthan όπου εκπαιδεύονται οι Ινδικές αστυνομικές δυνάμεις⁵⁰. Η Κεντρική κυβέρνηση έχει επίσης την εξουσία ελέγχου της Κεντρικής Δύναμης Έφεδρων Αστυνομικών που αποτελεί «τον πυρήνα της ομοσπονδιακής αστυνομικής δύναμης της χώρας, της δύναμης προστασίας των σιδηροδρόμων και της δύναμης προστασίας των συνόρων»⁵¹.

1.3 ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Το 1997 η Ινδία γιόρτασε την επέτειο των 50 ετών από την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της από τους Βρετανούς εν μέσω ανησυχιών για εκτεταμένη διαφθορά και εγκλήματα στην δημόσια

⁴² Regional Surveys 1997, 384.

⁴³ Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, 1992, Vol.21, 23.

⁴⁴ Regional Surveys 1997, 384.

⁴⁵ Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, Vol. 21, 1992, 23.

⁴⁶ Regional Surveys, 1998, 327 – EIU Report, 2nd Quarter 1998, 7 – Keesing's, 5/1997, 42268 – Malik, J. Mohan, 8/1998.

⁴⁷ The Economist, 16.5.1998.

⁴⁸ BBC Online Network, 24.9.1998.

⁴⁹ Encyclopaedia of the Third World, 1992, 830.

⁵⁰ Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, 1988, 20.

⁵¹ Encyclopaedia of the Third World, 1992, 832 - Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, 1992, 23.

ζωή⁵². Αυτό αναγνωρίστηκε τον Αύγουστο του 1998 από τον Πρόεδρο Kocheril Raman Narayanan που δήλωσε ότι οι «οι Ινδοί δεν έχουν ψευδαισθήσεις και ότι ο κυνισμός των πολιτικών και της Διοίκησης καθώς και η συμπεριφορά των μελών του Κοινοβουλίου έχουν οδηγήσει σε αποτυχία»⁵³. Η ανώτερη τάξη της Διοίκησης και της Πολιτικής που κυβερνά της χώρα για τουλάχιστον δύο δεκαετίες μετά την ανεξαρτησία αποσκοπεί, όπως αναφέρουν κάποιοι παρατηρητές, στη δημιουργία μιας «πραγματικής Ινδίας» όπως αυτή αναδύθηκε ειδικότερα από τα τέλη της δεκαετίας του 1980⁵⁴. Η εμπειρία της δημοκρατικής διακυβέρνησης της χώρας εμπλουτίζεται, οι μάζες εκπροσωπούνται σε μεγαλύτερο ποσοστό τόσο στο Κοινοβούλιο όσο και στις Συνελεύσεις των ομοσπονδιακών κρατιδίων, ενώ η αυξανόμενη ποινικοποίηση της κοινωνικής έκφρασης οδήγησε στην «ενίσχυση της επιρροής μιας νέας γενιάς νομοθετών και πολιτικών»⁵⁵.

Από τις εκλογές του 1996 η Κυβέρνηση στην Ινδία άλλαξε τέσσερις φορές: τον Απρίλιο του 1997 το Κογκρέσο (Congress) εξανάγκασε σε παραίτηση το Ενωμένο Μέτωπο (United Front) του πρωθυπουργού H.D. Deve Gowda κυρίως επειδή παρέλειψε να συμβουλευτεί άλλα μέλη του κυβερνητικού συνασπισμού καθώς και λόγω της αποτυχίας του Μετώπου να σταματήσει την ανάπτυξη των αιρετικών δυνάμεων στην χώρα⁵⁶. Ακολούθησε η εύθραυστη κυβέρνηση του Κόμματος του Λαού της Ινδίας (Bharatiya Janata Party) της οποίας η εξουσία διήρκεσε μόλις 13 ημέρες επειδή δεν κατάφερε να προσελκύσει άλλα κόμματα⁵⁷. Ακολούθησε μια νέα κυβέρνηση συνασπισμού του Ενωμένου Μετώπου, με πρωθυπουργό που επιλέχθηκε κοινή συναινέσει, τον Inder Kumar Gujral, αλλά και αυτή διαλύθηκε τον Δεκέμβριο του 1997 όταν το Κογκρέσο απέσυρε την υποστήριξή του λόγω της άρνησης του Μετώπου να αποβάλει από τον πολιτικό συνασπισμό το κόμμα Dravida Munnetra Kazakham⁵⁸. Το κόμμα αυτό προέρχεται από το ομοσπονδιακό κρατίδιο Ταμίλ Nadu και συνδέθηκε το 1991 από την Επιτροπή Jain με την δολοφονία του πρώην πρωθυπουργού Ρατζίμπ Γκάντι⁵⁹. Στη συνέχεια το Κόμμα του Λαού της Ινδίας (Bharatiya Janata Party) και το Κογκρέσο δεν κατάφεραν να δημιουργήσουν κυβέρνηση συνασπισμού και ο Πρόεδρος της χώρας K.R. Narayanan προκήρυξε εκλογές που έλαβαν χώρα στον Φεβρουάριο και Μάρτιο του 1998⁶⁰. Σε αυτές τις εκλογές ένας πολιτισμός συνασπισμός 14 κομμάτων των οποίων ηγείτο το Κόμμα του Λαού της Ινδίας (Bharatiya Janata Party) κέρδισε τις 181 από 545 έδρες στη Βουλή και πρωθυπουργός ανακηρύχθηκε ο Atal Bihari Vajpayee. Αναφέρεται ότι η μεταβίβαση της εξουσίας ήταν «σχετικά ειρηνική»⁶¹. Όμως το Κόμμα του Λαού της Ινδίας (Bharatiya Janata Party) παραμένει μειοψηφία, και συνεχίζει να εξαρτάται από την υποστήριξη άλλων κομμάτων που συμβάλλουν στην διεύρυνση της πολιτικής του βάσης πέρα από την ανώτερη κάστα των Ινδουιστών, που παραδοσιακά ανήκουν οι υποστηρικτές του⁶².

Οικονομία : Από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 η Ινδία διάγει μια μεταβατική περίοδο στην οικονομική ζωή, όπου από την κυβερνητικά ελεγχόμενη οικονομία επιχειρείται η δημιουργία συνθηκών ελεύθερης αγοράς. Ο ιδιωτικός τομέας είναι κυρίαρχος στην γεωργία, στις περισσότερες μη δημοσιονομικές υπηρεσίες, στα καταναλωτικά αγαθά και σε κάποιους τομείς της βαριάς

⁵² Britannica, Book of the Year, 1998, 435.

⁵³ Reuters, 15.8.1998.

⁵⁴ Adhikari, Gautan στο έργο Current History, 12/1997, 409.

⁵⁵ Ibid.

⁵⁶ Asian Survey, 2/1998 – Britannica Book of the Year, 1998.

⁵⁷ Ibid. – Freedom of the World, 1997-1998, 279.

⁵⁸ Ibid.

⁵⁹ Ibid.

⁶⁰ Freedom in the World, 1997-1998, 279.

⁶¹ EIU Country Report, 2nd Quarter 1998, 13.

⁶² Thackur, Ramesh :Asian Survey, 6/1998.

βιομηχανίας⁶³. Το Κράτος κυριαρχεί στην οικονομία όντας το αποκλειστικά αρμόδιο σε τομείς όπως είναι η δημόσια οικονομία, η ενέργεια, τα χρηματοπιστωτικά αγαθά και η βαριά βιομηχανία καθώς και οι εγκαταστάσεις και η παροχή υπηρεσιών κοινής ωφελείας⁶⁴. Το Κράτος απασχολεί επίσης το 70% των 28.000.000 εργαζομένων⁶⁵.

Με βάση το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν η Ινδία κατατάσσεται σε παγκόσμιο επίπεδο στην πέμπτη θέση, αλλά μόλις στην 90η όσον αφορά το ύψος του κατά κεφαλή εισοδήματος⁶⁶. Η ανάπτυξη της οικονομίας υπερέβη το 5% τα τέσσερα τελευταία οικονομικά έτη και έφθασε το 1996 το 6,2%⁶⁷. Η γεωργία, η αλιεία και η δασονομία συμβάλλουν στο 1/3 του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος. Περίπου το 70% του πληθυσμού απασχολείται στην γεωργία. Περίπου το 33% της καλλιεργήσιμης γης δεν διαθέτει ύδρευση ενώ το εναπομένον ποσοστό επηρεάζεται από τους μουσώνες. Η γεωργική παραγωγή καλύπτει, σε επίπεδο αυτάρκειας, την εγχώρια κατανάλωση και ιδιαίτερα τις ανάγκες σε ρύζι, και δημητριακά. Οι εισαγωγές τροφίμων στις αρχές της δεκαετίας του 1990 ήσαν λιγότερες από το 2% των συνολικών αναγκών της χώρας σε τρόφιμα. Σημειώνεται ότι το ποσοστό αυτό ήταν της τάξης του 8-10% στην δεκαετία του 1960 και 5-8% στην δεκαετία του 1970⁶⁸. Όμως, η εκτεταμένη φτώχεια περιορίζει την ανάπτυξη του εμπορίου των καρπών⁶⁹. Σημειώνεται ότι από τα 1.13 δις. άτομα που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας σε παγκόσμιο επίπεδο, το 40% ζει στην Ινδία⁷⁰.

Η Ινδία θεωρείται «γίγαντας» στα τεχνολογικά επιτεύγματα και στις βιομηχανικές εξελίξεις: ιδιαίτερα σημαντική είναι η τεχνολογία που διαθέτει σε ζητήματα πυρηνικής ενέργειας, δορυφόρων επικοινωνίας, οχημάτων, σχεδιασμού προγραμμάτων λογισμικού, κατασκευής στρατιωτικών αεροπλάνων και ελικοπτέρων, ωκεανογραφίας, εξόρυξης πετρελαίου στην ανοιχτή θάλασσα, μηχανουργίας και κατασκευής αγαθών⁷¹.

Εξωτερικές Σχέσεις : Οι σχέσεις της Ινδίας με κάποιες γειτονικές χώρες χαρακτηρίζονται «ιδιαίτερα παγωμένες⁷²» ιδιαίτερα με το Πακιστάν και την Κίνα.

Οι σχέσεις Ινδίας – Πακιστάν ήσαν πάντα προβληματικές λόγω του ζητήματος του Κασμίρ⁷³. Αν και οι εντάσεις εκδηλώνονται με συνοριακές αψιμαχίες κατά μήκος της «γραμμής ελέγχου», δηλαδή των εν τοις πράγμασι συνόρων που χωρίζουν το Κασμίρ της Ινδίας από τις περιοχές του Κασμίρ που ελέγχει το Πακιστάν⁷⁴, οι δύο χώρες έχουν εμπλακεί από την ανεξαρτησία της Ινδίας το 1947 σε τρεις πολέμους: λίγο μετά τη διχοτόμηση, το 1965 όταν η Ινδία αποπειράθηκε να ενσωματώσει το Κασμίρ στην επικράτειά της⁷⁵ και πάλι το 1971 όταν η Ινδία υποστήριξε την ανακήρυξη του Ανατολικού Πακιστάν στο ανεξάρτητο και κυρίαρχο κράτος του Μπαγκλαντές⁷⁶. Επίσης κάθε χώρα κατηγορεί την άλλη ότι υποστηρίζει και περιθάλπει στο έδαφός της τρομοκρατικές ομάδες⁷⁷.

⁶³ US DOS Country Reports for 1997, 1998.

⁶⁴ EIU Country Profile, 1997-1998, 14.

⁶⁵ Ibid.

⁶⁶ EIU Country Profile, 1997-1998, 12.

⁶⁷ Ibid.

⁶⁸ Regional Surveys, 1998, 338.

⁶⁹ Ibid.

⁷⁰ EIU Country Profiles, 1997-1998, 20.

⁷¹ Ibid. – Regional Surveys, 1998, 339.

⁷² Regional Surveys, 1998, 334.

⁷³ Asian Review, 2/1998.

⁷⁴ Keesing's Record of World Events, 6/1998, 42344 – The Economist, 30.5.1998.

⁷⁵ The Economist, 3.10.1998.

⁷⁶ Regional Surveys, 1998, 326.

⁷⁷ The Economist, 13.6.1998.

Τον Μάιο του 1998 οι σχέσεις των δύο χωρών εντάθηκαν όταν η Ινδία εκτόξευσε κατά του Πακιστάν πέντε πυραύλους (επικαλούμενη την απειλή της Κίνας) τους οποίους απέκρουσε το Πακιστάν⁷⁸. Μετά το επεισόδιο αυτό η κατάσταση στο Κασμίρ ήταν «εξαιρετικά επικίνδυνη»: τα στρατεύματα της Ινδίας και του Πακιστάν αντάλλασαν κατ' επανάληψη πυρά κατά μήκος της «γραμμής ελέγχου»⁷⁹.

Σύμφωνα με τον Υπουργό Άμυνας της Ινδίας ο σημαντικότερος εχθρός της χώρας είναι η Κίνα⁸⁰. Το 1962 οι δύο χώρες πολέμησαν με αποτέλεσμα την ήττα της Ινδίας για εδαφικές διαφορές που παραμένουν ανεπίλυτες⁸¹. Επιπλέον ανταγωνίζονται η μια την άλλη στην κατάκτηση και κυριαρχία της Νότιας, Νοτιοανατολικής και Κεντρικής Ασίας και του Πορθμού της Μάλαγκα στον βόρειο Ινδικό Ωκεανό⁸². Οι πυρηνικές δοκιμές της Ινδίας στις αρχές του 1998 αντανακλούν τις ανησυχίες της για τους στρατιωτικούς συμμάχους της Κίνας, το Πακιστάν και το Μυανμάρ και την αύξηση των στρατευμάτων και των πυρηνικών εγκαταστάσεων της Θιβέτ, κατά μήκος των συνόρων με την Ινδία⁸³. Αναφέρεται ότι η Κίνα προμηθεύει το Πακιστάν με πυραύλους και πυρηνική τεχνολογία, και όλες τις όμορες της Ινδίας χώρες με στρατιωτικό εξοπλισμό: αυτές οι πωλήσεις στρατιωτικού εξοπλισμού συνιστούν το 90% των κινεζικών πωλήσεων σε όπλα⁸⁴.

Η πρόσφατη δεκαετής (1988-1998) κινεζο-ινδική προσέγγιση έχει αμβλύνει τις ανησυχίες ασφάλειας της Ινδίας⁸⁵. Και ενώ ελάχιστη πρόοδος είχε διαπιστωθεί στις σχέσεις των δύο χωρών μετά την επίσκεψη του Jiang Zemin στην Ινδία περί τα τέλη του 1996, οι ανησυχίες της Ινδίας για την αυξανόμενη επιρροή της Κίνας στο Μυανμάρ οδήγησαν τον Ιούνιο του 1997, στην υπογραφή συμφωνιών συνεργασίας με το Μπαγκλαντές, τη Σρι Λάνκα και την Ταϊλάνδη⁸⁶.

Εμφύλιες διαμάχες: Οι δημοκρατικές δομές της Ινδίας και η ικανότητα του κράτους να προστατεύει τις μειονότητες δοκιμάζονται από τις διάφορες θρησκευτικές, εθνοτικές και πολιτισμικές μειονότητες καθώς και από «την αύξηση του επιθετικού Ινδουιστικού φονταμενταλισμού που την τελευταία δεκαετία έχει αποκτήσει πολιτική χροιά»⁸⁷. Επιπροσθέτως εντάσεις προκαλούν οι διάφορες πολιτικές (ή η έλλειψή τους) για τη μετατροπή της οικονομίας: είναι η αιτία της ανάπτυξης στρατιωτικών κινημάτων σε διάφορες περιοχές της χώρας⁸⁸. Στο Κασμίρ, στο Ρυηζαβ και στα Βορειοανατολικά κρατίδια οι θρησκευτικές, γλωσσικές και άλλες πολιτισμικές διαφορές «υποστηρίζονται ή χρησιμοποιούνται για την ανάπτυξη υπο-εθνικών ταυτοτήτων, πολιτικών κινημάτων αυτονομίας ή απόσχισης και για την κινητοποίηση διαφόρων ομάδων που ασκούν βία»⁸⁹. Η απάντηση της ομοσπονδιακής Κυβέρνησης στις περιπτώσεις αδυναμίας ικανοποίησης των περιφερειακών αιτημάτων ήταν η μεταβίβαση εξουσίας στα ομοσπονδιακά κρατίδια και η εφαρμογή της πολιτικής απόσχισης και χρήσης βίας⁹⁰. Όμως, «τα περιφερειακά αιτήματα μετατράπηκαν σε αποσχιστικές τάσεις» ειδικά στις περιπτώσεις όπου η αναγνώριση της αυτονομίας διαφόρων

⁷⁸ The Economist, 30.5.1998.

⁷⁹ Keesing's, 6/1998, 42344.

⁸⁰ LE MONDE DIPLOMATIQUE, 6/1998.

⁸¹ The Economist, 9.5.1998.

⁸² Malik, M.j. 8/1998, 193.

⁸³ Ibid. – LE MONDE DIPLOMATIQUE, 6/1998.

⁸⁴ Malik. M.J., 8/1998, 195.

⁸⁵ Ibid.

⁸⁶ Asian Survey, 2/1998.

⁸⁷ World Directory of Minorities, 1997, 555.

⁸⁸ Ibid.

⁸⁹ Bajpai, K. 1997, 63.

⁹⁰ Ibid.

συνοριακών ομάδων από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση δεν ήταν αποτελεσματικό μέσο, ή όταν αθέτησε την υπόσχεσή της για περισσότερη αυτονομία⁹¹.

Κασμίρ : Η πολιτική της Ινδίας όσον αφορά το Κασμίρ διακρίνεται σε τέσσερις φάσεις : κατά την πρώτη (1947 έως 1964) η ομοσπονδιακή κυβέρνηση αποπειράθηκε να αναγνωρίσει επίσημα και στη συνέχεια να περιορίσει την περιφερειακή αυτονομία, κατά τη δεύτερη (1965 έως 1981) αποφάσισε να χαλαρώσει τα ηνία του ομοσπονδιακού ελέγχου, κατά την τρίτη (1982 έως 1989) αποπειράθηκε να αξιοποιήσει και να εκμεταλλευθεί την εσωτερική πολιτική και να ασκήσει στενότερο έλεγχο και να απαντήσει με καταστολή στις εξεγέρσεις του Κασμίρ και τέλος κατά την τέταρτη φάση (1990 έως 1996) «εξαπέλυσε μια μαζική επίθεση καταστολής της επανάστασης»⁹². Η βία στο Κασμίρ έχει προκαλέσει την μετακίνηση 200.000 έως 250.000 κατοίκων, οι περισσότεροι από τους οποίους ζουν σε στρατόπεδα και καταυλισμούς που βρίσκονται κυρίως πλησίον του Jammu και του Νέου Δελχί⁹³. Κατά την περίοδο 1989 έως 1990 και μετά την επιλεκτική δολοφονία μελών της Ινδουιστικής κοινότητας και την επικράτηση κατάστασης εκτεταμένης αναρχίας⁹⁴ σχεδόν όλα τα μέλη της που κατοικούσαν στην κοιλάδα του Κασμίρ εγκατέλειψαν τις εστίες τους επειδή τον έλεγχο της περιοχής απόκτησαν πολλές αποσχιστικές ομάδες⁹⁵. Το αποσχιστικό κίνημα με αίτημα την ίδρυση κρατιδίου «Kashmiryat», δέχθηκε ισχυρό πλήγμα με την αύξηση των αποσχιστικών φονταμενταλιστικών ομάδων, όπως είναι το Απελευθερωτικό Μέτωπο του Κασμίρ και του Jammu και το *Hizbul Mujahidden*⁹⁶. Στην ηγεσία του κινήματος αυτού κατ' αρχήν βρίσκονταν λαϊκές ομάδες, που περιλάμβαναν στους κόλπους τους Ινδουιστές και Μουσουλμάνους, ζούσαν στην κοιλάδα του Κασμίρ και χαρακτηρίζονταν από ιδιαίτερη εθνοτική ταυτότητα.

Punjab : Οι διαμάχες στην περιοχή αυτή οφείλονται σε θρησκευτικές και εδαφικές διαφορές, καθώς η κοινότητα των Σιχ αποβλέπει στην άσκηση μεγαλύτερου πολιτικού ελέγχου στην περιοχή⁹⁷. Σε επίπεδο θρησκείας η εξέγερση κυριαρχείται από την απόπειρα άμβλυσης των λαϊκών εθνικιστικών αισθημάτων με σκοπό τη δημιουργία θεοκρατίας⁹⁸. Στόχος είναι η υπαγωγή της κοινότητας στους συντηρητικούς κανόνες και τις πρακτικές που αποτυπώνονται στις θρησκευτικές γραφές και τα συστήματα ώστε να αποκατασταθεί η «αγνότητα των ριζών» της θρησκείας τους⁹⁹. Λόγω της «ιδιαίτερης προσκόλλησης με τη γη τους» οι εθνικιστές Σιχ αντιμετωπίζονται ως μέσο επίλυσης των προβλημάτων της αγροτιάς¹⁰⁰. Οι αγρότες στην περιοχή αυτή είναι κυρίως Σιχ, ενώ οι έμποροι και οι μεταπράτες είναι κυρίως Ινδουιστές. Η κρατική εξουσία, «που ρυθμίζει το καθεστώς της αγροτικής τάξης ασκείται από τους Ινδουιστές». Έτσι, οι ανισότητες που οφείλονται στις υψηλές τιμές των βιομηχανικών προϊόντων και στις σχετικά χαμηλές τιμές των αγροτικών αντιμετωπίζονται ως πολιτική εκμετάλλευση των Σιχ από τους Ινδουιστές. Οι διαφορές μεταξύ των δύο κοινοτήτων αποδεικνύονται και από τις αντιδράσεις τους σε σημαντικές πολιτικές εξελίξεις της χώρας : οι Ινδουιστές εορτάζουν την παράδοση του Χρυσού Τείχους στον Ινδικό Στρατό το 1984, συμβάν που οδήγησε στην απομάκρυνση των Σιχ από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση του

⁹¹ Ibid.

⁹² Bajpai, K. 1997, 69.

⁹³ World Refugee Survey, 1998, 128.

⁹⁴ US DOS Country Reports for 1997, 1998.

⁹⁵ Internally Displaces People : A Global Survey, 15.1.1998.

⁹⁶ Ibid. – Ganguly, Sumit : Current History, 12/1997.

⁹⁷ Bajpai, K. 1997, 70.

⁹⁸ Banerjee, S., 1996, 87.

⁹⁹ Ibid.

¹⁰⁰ Nathan, Dev. 1996, 27.

Νέου Δελχί και από το Ινδικό έθνος¹⁰¹. Αντίστροφα, οι Σιχ χαιρέτησαν την δολοφονία της Ίντιρα Γκάντι, ως πράξη αντεκδίκησης, ενώ οι Ινδουιστές την χαρακτήρισαν προδοσία του «έθνους» και προχώρησαν σε «μαζικές σφαγές Σιχ», ιδιαίτερα στο Δελχί¹⁰².

Η σύγκρουση στο Punjab διακρίνεται σε τέσσερις φάσεις: κατά την πρώτη (1947 έως 1966) η ομοσπονδιακή κυβέρνηση αναδιοργάνωσε το κράτος σε μια προσπάθεια να ικανοποιήσει τα αιτήματα των Σιχ για αυτονομία, κατά τη δεύτερη (1967 έως 1979) οι Σιχ εφάρμοσαν τις «συνήθειες» πολιτικές διατάραξης, που κατέστησαν βιαιότερες όταν η κυβέρνηση αδιαφόρησε. Κατά την τρίτη φάση η ομοσπονδιακή κυβέρνηση απάντησε με πολιτικά μέσα: εξομάλυνση, εκλογές και διαπραγματεύσεις, μια προσέγγιση που το 1992 αποδείχθηκε αποτυχημένη. Στη συνέχεια και μετά την εκλογή νέας κυβέρνησης στο κρατίδιο, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση εφάρμοσε στρατηγική αντιμετώπισης της τρομοκρατίας «που βασίστηκε στην μαζική χρήση βίας ...[που]... κατέληξε στην εξόντωση των στρατευμάτων¹⁰³ και στην αποκατάσταση της τάξης χωρίς να ικανοποιηθεί κανένα από τα αιτήματα των εξεγερθέντων»¹⁰⁴.

Τα Βορειοανατολικά Κρατίδια της Ομοσπονδίας : Πρόκειται για τα Arunachal Pradesh, Meghalaya, Assam, Manipur, Tripura, Bihar, Mizoram σε πέντε από τα οποία έχουν αναπτυχθεί κινήματα με αίτημα την αυτονομία ή την πολιτική ανεξαρτησία. Τα κινήματα αυτά οδήγησαν στην έκρηξη βίας¹⁰⁵. Η ομοσπονδιακή κυβερνητική πολιτική συνίσταται στην ήδη εφαρμοσμένη στρατηγική: αρχικά αδιαφορία, έπειτα έναρξη διαπραγματεύσεων όταν οι εθνοτικές διαμαρτυρίες γίνονται ιδιαίτερα βίαιες, μαζική χρήση βίας σε βάρος των εξεγερθέντων και επιστροφή στη μέθοδο των διαπραγματεύσεων και στην πολιτική διεξαγωγής των εκλογών όταν οι στασιαστές έχουν αποδυναμωθεί¹⁰⁶.

Στο κρατίδιο του Assam παρουσιάζεται το πλέον περίπλοκο εθνοτικό πρόβλημα του βορειοανατολικού τμήματος της χώρας. Ενώ κάποια από τα προβλήματα επιλύθηκαν με την ίδρυση κρατιδίων Arunachal Pradesh, Meghalaya, Mizoram, Nagaland που αποτελούσαν πρώην εδάφη του Assam, οι εθνοτικές δυσκολίες δεν έχουν εξαλειφθεί :

Οι αριθμητικά και πολιτικά κυρίαρχοι Ινδουιστές της περιοχής στρέφονται κατά των Μουσουλμάνων και των Ινδουιστών της Βεγγάλης. Οι πρώτοι απειλούνται από άλλες φυλές όπως είναι οι Bodos, Karbis & Mishings. Οι Bodos φοβούνται τις άλλες φυλές που κατοικούν στις περιοχές τους όπου επιθυμούν να ασκούν τον αποκλειστικό έλεγχο»¹⁰⁷.

Παραδείγματος χάρη το Μάτιο του 1996 στις περιοχές των Kokrajhar, Bongaigaon & Dhubri περισσότεροι από 150.000 Adivasis κυρίως Santals έμειναν άστεγοι λόγω της έκρηξης βίας¹⁰⁸. Αναφέρεται ότι ασκήθηκε βία με την μορφή λεηλασιών, εμπρησμών και σφαγών. Πρόκειται για την τρίτη σημαντική επίθεση κατά των μη Bodos κοινοτήτων στην προτεινόμενη από το Αυτόνομο Συμβούλιο των Bodos περιοχή του Δυτικού Assam, που ιδρύθηκε το 1993, κατ' εφαρμογή μιας συμφωνίας¹⁰⁹. Αναφέρεται ότι οι επιθέσεις που προκάλεσαν την έξοδο του πληθυσμού από την περιοχή του Δυτικού Assam όπου οι Bodos δεν είναι η πλειοψηφία υποκίνησαν δύο ομάδες, που

¹⁰¹ Ibid.

¹⁰² Ibid.

¹⁰³ Ibid.

¹⁰⁴ Ibid.

¹⁰⁵ Bejpai, K. 1997, 74.

¹⁰⁶ Ibid.

¹⁰⁷ Ibid.

¹⁰⁸ IDP Global Survey, 15.1.1998.

¹⁰⁹ Ibid.

αποσκοπούν στην απόσχιση της περιοχής, η Bodo Liberation Front και η All Bodo Students Unions¹¹⁰.

Στο Manipur, εκτεταμένες μετακινήσεις προκάλεσε η «σοβαρή σύγκρουση» μεταξύ των Tangkhul Nagas και των Kukus¹¹¹. Ενώ πιστεύεται ότι στην περιοχή από το 1992 τα θύματα των συγκρούσεων είναι περισσότερα από 1000 παραμένει άγνωστος ο ακριβής αριθμός όσων αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την περιοχή¹¹². Οι περιοχές που επλήγησαν σοβαρότερα είναι οι Senapati, Chandel, Churachandpur & Ukhrul¹¹³. Οι Kukis αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν πολλές περιοχές που κατοικούνται από Nagas ενώ οι μη Kukis μετακινήθηκαν προς το Mizoram από την περιοχή του Churachandpur¹¹⁴. Περισσότερες μετακινήσεις ενδέχεται να προκληθούν στο Manipur λόγω των συγκρούσεων μεταξύ των Paites και των Kukis καθώς και λόγω των βίαιων επεισοδίων μεταξύ των Nagas και των Meiteis που οφείλονται στο αίτημα των πρώτων για δημιουργία «Ενωμένης Nagaland»¹¹⁵.

Στην Τρίपुरα στα σύνορα με το Μπαγκλαντές οι φυλετικές συγκρούσεις είναι έντονες ιδιαίτερα την τελευταία δεκαετία¹¹⁶. Η πολιτική του εξαναγκασμού σε μετακίνηση όσων δεν ανήκουν σε κάποια φυλή και κυρίως των Βεγγαλέζων υιοθετήθηκε από δύο «αγωνιστικές» ομάδες την National Liberation Front of Tripura και την All Tripura Tiger Force που διαμαρτύρονται για την αποκαλούμενη «κατάληψη [της περιοχής τους] από ξένους» και μάχονται για την ικανοποίηση του αιτήματός τους που συνίσταται στη μετατροπή της περιφέρειας που ζουν σε αυτόνομο κρατίδιο, φυλετικά καθαρό¹¹⁷. Η εισροή από την Ινδία και το Μπαγκλαντές Βεγγαλέζων Μουσουλμάνων προκάλεσε ιδιαίτερες εντάσεις με το γηγενή χριστιανικό πληθυσμό λόγω της κυριαρχίας των Βεγγαλέζων στην πολιτική και στην τοπική οικονομία¹¹⁸. Σύμφωνα με το **Υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ** 36 άτομα σκοτώθηκαν και 200 σπίτια πυρπολήθηκαν τον Ιανουάριο του 1997, όταν αντάρτες επιτέθηκαν σε οικισμούς Βεγγαλέζων στην περιοχή του Khowai. Σε τέσσερα παρόμοια επεισόδια που σημειώθηκαν μεταξύ 12 και 15 Φεβρουαρίου 1997, «φυλετικοί εξτρεμιστές σκότωσαν 37 άτομα, μεταξύ των οποίων οκτώ παιδιά και κατέστρεψαν 66 σπίτια στην περιοχή του Khowai και στο Jhagul Bachal¹¹⁹. Τον Φεβρουάριο του 1997 ο στρατός, μαζί με παραστρατιωτικές ομάδες, έλαβαν εντολή να πυροβολούν τους εξεγερθέντες που ανήκουν στο All Tripura Tiger Force που θεωρείται ότι υποκίνησε τα επεισόδια που κατέληξαν στο θάνατο 22 Βεγγαλέζων¹²⁰. Στα τέλη του μήνα, άλλα 40 θύματα προστέθηκαν στις συνέπειες της έκρηξης της βίας που συνδέθηκε με το All Tripura Tiger Force¹²¹. Επίσης, το Φεβρουάριο του 1997, επίθεση δέχθηκε και ο καταυλισμός Gouranga Tilla, που λειτουργεί υπό την αιγίδα της κυβέρνησης : αποτέλεσμα ήταν ο θάνατος 32 ατόμων¹²². Περίπου 30.000 άτομα που δεν ανήκουν στις φυλές που κυριαρχούν στην περιοχή αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις εστίες τους και να αναζητήσουν καταφύγιο στην περιοχή του Khowai.

¹¹⁰ Ibid.

¹¹¹ IDP Global Survey, 15.1.1998.

¹¹² Ibid., World Refugee Survey, 1998, 128.

¹¹³ IDP Global Survey, 15.1.1998

¹¹⁴ Ibid.

¹¹⁵ Ibid.

¹¹⁶ Reuters, 25.9.1998.

¹¹⁷ IDP Global Survey, 15.1.1998

¹¹⁸ Keesing's 2/1997, 41499.

¹¹⁹ US DOS Country Reports for 1997, 1998.

¹²⁰ Ibid.

¹²¹ Ibid.

¹²² IDP Global Survey, 15.1.1998.

Στο Bihar πολλές ένοπλες ομάδες, που χαρακτηρίζονται ως «εξτρεμιστές της αριστεράς» και είναι γνωστές ως Naxalites ανέλαβαν τον έλεγχο πολλών χωριών στο κρατίδιο «ασπαζόμενες τις αιτιάσεις των φτωχών ακτημόνων [και] διανέμοντας αναγκαστικά την υπερβάλλουσα γη που κατέχουν οι πλούσιοι γαιοκτήμονες»¹²³. Κατά το 1997 οι Naxalites προκάλεσαν το θάνατο 100 χωρικών, 192 μελών της ομάδας τους και πέντε αστυνομικών¹²⁴. Επίσης, με αφορμή τις συγκρούσεις ιδιωτικών στρατιωτικών ομάδων της ανώτερης και της κατώτερης κάστας «έχουν διαπραχθεί σε μηνιαία βάση σφαγές των οποίων οι δράστες παραμένουν ατιμώρητοι»¹²⁵. Παραδείγματος χάρη, αναφέρθηκε ότι τον Μάρτιο του 1997 δέκα μέλη της κατώτερης κάστας στην Hawaspur δολοφονήθηκαν από μέλη ιδιωτικού στρατού της ανώτερης κάστας. Για αντεκδίκηση μέλη των Naxalites δολοφόνησαν στις 20 Απριλίου 1997 στο Ranghorur έξι χωρικούς της ανώτερης κάστας και στη συνέχεια την 1^η Δεκεμβρίου ιδιωτικός στρατός των γαιοκτημόνων και της ανώτερης κάστας των Ινδουιστών, γνωστής ως *Ranvir Sena* δολοφόνησαν 63 έως 75 άτομα της κατώτερης κάστας στο χωριό Lakshampur Bathe¹²⁶. Το γεγονός αυτό οδήγησε σε επείγουσες διαβουλεύσεις μεταξύ των αρχών του κρατιδίου και της ομοσπονδιακής κυβέρνησης της χώρας¹²⁷.

Στο Mizoram περίπου 15.000 μέλη της φυλής Reang αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις δυτικές περιοχές του κρατιδίου όπου ζούσαν φοβούμενοι απειλές θανάτου και την δίωξη από μια αγωνιστική ομάδα της εθνοτικής πλειοψηφίας των Mizos¹²⁸. Η κυβέρνηση του κρατιδίου ισχυρίστηκε ότι η εθνοτική αρμονία διαταράχθηκε λόγω της βίας του Επαναστατικού Στρατού Reang, που καθοδηγεί τους Reang στα αιτήματά τους για αυτονομία¹²⁹.

1.4 ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Το κυβερνητικό σύστημα της Ινδίας χαρακτηρίζεται από ευρείας μορφής κατάτμηση: περίπου 40 κόμματα εκπροσωπούνται στο κοινοβούλιο, αλλά και πολλά περιφερειακά όπως το Rashtriya Janata Dal στο Bihar ή το Telegu Desam Party στο Andhra Pradesh. Ο ρόλος των κομμάτων αυτών είναι καθοριστικός καθώς τα περιφερειακά θέματα έχουν κεφαλαιώδη σημασία και συμβάλλουν στην ανάπτυξη της χώρας¹³⁰. Τόσο τα εθνικά όσο και τα περιφερειακά κόμματα τείνουν να κερδίζουν ψηφοφόρους λόγω των προσωπικοτήτων που μετέχουν σ' αυτά και όχι λόγω των πολιτικών προγραμμάτων τους. Η άποψη αυτή τεκμηριώνεται από την πρόσφατη είσοδο στην πολιτική της Σόνια Γκάντι, ως προέδρου του Indian National Congress¹³¹. Η ποικιλομορφία του πολιτικού πεδίου, καθώς και η ανάγκη της πλειοψηφίας οδηγεί στην δημιουργία εύθραυστων πολυκομματικών συνασπισμών. Αναφέρεται ότι ο συνασπισμός του κυβερνώντος κόμματος στη Βουλή, της ισχυρότερης πολιτικής ομάδας των εκλογών του Φεβρουαρίου – Μαρτίου 1998, δεν χαρακτηρίζεται από σταθερότητα, ενώ οι κυριότεροι αντίπαλοί του συμμετέχουν στο συνασπισμό του Congress Party και του United Front¹³². Ακολουθεί αναφορά των κυριότερων πολιτικών κομμάτων που λειτουργούν στην Ινδία σε εθνικό επίπεδο.

Το Κόμμα του Λαού της Ινδίας (Bharatiya Janata Party/ Indian People's Party): Ιδρύθηκε το 1980, ηγέτης του είναι σήμερα ο πρωθυπουργός της Ινδίας, Atal Behari Vajpayee, ο Υπουργός

¹²³ IDP Global Survey, 15.1.1998.

¹²⁴ Ibid.

¹²⁵ US DOS Country Reports for 1997, 1998.

¹²⁶ Ibid.

¹²⁷ Ibid.

¹²⁸ IDP Global Survey, 15.1.1998.

¹²⁹ Ibid.

¹³⁰ OFFICE FEDERAL DES REFUGIES (ΕΛΒΕΤΙΑ) 10/1997.

¹³¹ EIU Country Report, 2nd Quarter 1998, 12.

¹³² Ibid.

Απασχόλησης και Ανθρώπινου Δυναμικού Shri Murli Manohar Joshi, ο Υπουργός Εσωτερικών Lal Krishna Aadvani, ο Υπουργός των Οικονομικών Yasavat Sinha και ο Υπουργός Τύπου και Ενημέρωσης Shshma Swaraj¹³³. Η ιδεολογία του επικεντρώνεται στη δεξιά πτέρυγα της Ινδουιστικής θρησκείας και στις οικογενειακές αξίες. Αναφέρεται ότι χαιρεί της λαϊκής στήριξης στην βόρειο Ινδία. Υποστηρίζεται επίσης από μέλη της ανώτερης κάστας (Βραχμάνοι και γαιοκτήμονες), από άρρενες διανοούμενους και από τους κατοίκους των αστικών κέντρων της χώρας¹³⁴. Στοχεύοντας στη δημιουργία εθνικής ταυτότητας, το κόμμα διακήρυξε κατά τις εκλογές του 1996 ότι «δεσμεύεται για τη δημιουργία ενός έθνους, ενός λαού, ενός πολιτισμού» και ότι «η εθνικιστική άποψη του οριοθετείται από την αρχαία εθνική πολιτισμική κληρονομιά»¹³⁵.

Αναφέρεται ότι οι Ινδουιστικές οργανώσεις «Εθνική Ένωση των Αφιλοκερδών Υπηρετών» και το Visha Hindu Parishad που συνδέονται στενά με το Κόμμα του Λαού της Ινδίας ευθύνονται για την καταστροφή, τον Δεκέμβριο του 1992 του τζαμιού Babri στην Ayodhya¹³⁶. Σήμερα το Κόμμα του Λαού της Ινδίας, ακολουθεί πολιτική σταθεροποίησης της θέσης της Ινδίας στην παγκόσμια αγορά¹³⁷ και επιδιώκει την αναγνώριση της Ινδίας ως πυρηνικής, διαστημικής και πληροφορικής τεχνολογικής δύναμης¹³⁸.

Εθνικό Κογκρέσο της Ινδίας (India National Congress) : Ιδρύθηκε το 1885 ως κοινωνικό κίνημα και κίνημα ανεξαρτησίας που εξέφραζε την αντίθεση των Ινδών στην αποικιακή καταστολή. Με ηγέτη τον Μαχάτμα Γκάντι μαχόταν με ειρηνικά μέσα για τη δημοκρατία, το σοσιαλισμό και την ίδρυση λαϊκού κράτους. Μετά την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας το 1947, το Κόμμα με ηγέτη τον Jawaharlal Nehru κατέλαβε την εξουσία και επηρεάστηκε από τα σοσιαλιστικά ιδεώδη όπως την κατάργηση της φτώχειας, την εθνικοποίηση των βιοτεχνιών, τη χάραξη εθνικής πολιτικής στις εξωτερικές σχέσεις¹³⁹.

Το 1969 το Κόμμα διασπάσθηκε σε δύο μέρη : στην Οργάνωση του Κογκρέσου και στο Κογκρέσο Ίντιρα, το οποίο διασπάσθηκε πάλι το 1978 μετά την ανακήρυξη του κράτους σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης (1975-1977) από την Ίντιρα Γκάντι. Το 1981 η Οργάνωση του Κογκρέσου επικυρώθηκε ως το επίσημο Κόμμα του Κογκρέσου. Μετά τη δολοφονία της Ίντιρας Γκάντι τον Οκτώβριο του 1984 από εξτρεμιστές Σιχ, ο γιος της Ρατζίμπ ανέλαβε την εξουσία του κόμματος καθώς και την πρωθυπουργία, υποστηρίζοντας «ρεαλιστική οικονομική πολιτική και προάγοντας την κοινωνική πολιτική, με στόχο να ενθαρρύνει τις ξένες επενδύσεις και την ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία»¹⁴⁰. Το 1987 άρχισε να φθίνει το λαϊκό έρεισμα του κόμματος και τελικά ηττήθηκε στις εκλογές του 1990¹⁴¹. Ανέκτησε ψηφοφόρους στις εκλογές που πραγματοποιήθηκαν μετά τη δολοφονία του Ρατζίμπ Γκάντι το Μάιο του 1991, οπότε ο V.P. Narashima Rao έγινε πρωθυπουργός της νέας κυβέρνησης μειοψηφίας. Το Κόμμα ηττήθηκε πάλι στις εκλογές του 1996. Σήμερα πρόεδρος του κόμματος είναι η Σόνια Γκάντι, χήρα του Ρατζίμπ, ιταλικής καταγωγής που δεν ομιλεί καμία ινδική γλώσσα, αλλά επωφελείται της απήχησης του ονόματός της¹⁴². Το λαϊκό έρεισμα της Οργάνωσης του Κογκρέσου αποτελούν οι κατώτερες κάστες, οι Μουσουλμάνοι, οι αναλφά-

¹³³ EIU Country Report, 2nd Quarter 1998, 17.

¹³⁴ Political Parties of Asia and the Pacific, 1992.

¹³⁵ Dutt, Sagarika, Third World Quarterly, No. 3, 1998, 413.

¹³⁶ OFFICE FEDERAL DES REFUGIES (ΕΛΒΕΤΙΑ) 10/1997.

¹³⁷ Indian Today, 28.9.1998

¹³⁸ EIU Country Report, 2nd Quarter 1998, 17 – Malik, J.M., 8/1998.

¹³⁹ OFFICE FEDERAL DES REFUGIES (ΕΛΒΕΤΙΑ) 10/1997.

¹⁴⁰ Political Parties of Asia and the Pacific, 1992, 105.

¹⁴¹ EIU Report, 2nd Quarter, 1998, 18.

¹⁴² Ibid.

βητοι και οι γυναίκες¹⁴³. Άλλοι ηγέτες του κόμματος είναι ο Sharad Pawar και ο πρώην Υπουργός Οικονομικών Mahonman Singh.

Το Κόμμα του Λαού (Janata Dal/People's Party) : Ιδρύθηκε το 1988 από πρώην μέλος του Εθνικού Κογκρέσου της Ινδίας, τον V.P. Singh ως συγχώνευση πέντε διαφορετικών κομμάτων. Αφού κέρδισε τις εκλογές του 1989 καταλαμβάνοντας 141 έδρες στη Βουλή, το Κόμμα ηγήθηκε του εύθραυστου συνασπισμού του Εθνικού Μετώπου με πρωθυπουργό τον V.P. Singh, υποστηριζόμενο από κόμματα κομμουνιστικής έως ινδουιστικής φονταμενταλιστικής ιδεολογίας. Η πολιτική ιδεολογία του κόμματος έχει ως στόχο την καταπολέμηση της φτώχειας, την άμβλυνση των εθνοτικών διαφορών, την ενίσχυση της εκτελεστικής εξουσίας των ομόσπονδων κρατιδίων και τη βελτίωση του καθεστώτος των «παριών» και της κατώτερης κάστας. Υποστηρίζει επίσης την χάραξη εθνικής οικονομικής πολιτικής και τη μείωση του εξωτερικού χρέους της χώρας με την εφαρμογή ιδιαίτερα σφιχτής δημοσιονομικής πολιτικής¹⁴⁴. Ο συνασπισμός των κομμάτων του Εθνικού Μετώπου διαλύθηκε το 1990 λόγω εσωτερικών διαφωνιών. Μια από τις ομάδες που προέκυψαν από τη διάλυση, με ηγέτη τον Chandra Shakar ίδρυσε το κόμμα Janata Dal Shakar. Μετά την παραίτηση του ηγέτη του Κόμματος του Λαού, του κυρίου Singh λόγω άρνησης ψήφου εμπιστοσύνης, ο Chandra Shakar έγινε πρωθυπουργός της μειοψηφούσας ομοσπονδιακής κυβέρνησης. Αλλά το κόμμα διασπάσθηκε και στη συνέχεια μεταξύ 1992 και 1996. Μετά τις εκλογές του 1996 το κόμμα βρισκόταν στο κέντρο του αριστερού συνασπισμού του Ενωμένου Μετώπου που διόρισε ως πρωθυπουργό μέλος του Κόμματος, τον Gowda (που στη συνέχεια αντικαταστάθηκε από τον Kamur Gujral). Μια άλλη ομάδα που προέκυψε από τη διάσπαση είναι η Rashtriya Janata Dal που ιδρύθηκε από τον πρώην διευθυντή του κόμματος Laloo Prasad Yadav. Στις πολλαπλές διασπάσεις του κόμματος αποδίδεται η αιτία της «μαζικής» ήττας του στις εκλογές του 1998¹⁴⁵.

Κομμουνιστικό Κόμμα της Ινδίας (Communist Party of India) : Ιδρύθηκε το 1920, και λειτουργεί σήμερα υπό τον γενικό γραμματέα Indrajit Gupta. Η ιδεολογία του είναι φιλοσοβιετική. Κατ' επανάληψη έχει συμμετάσχει σε πολιτικούς κομματικούς συνασπισμούς: το 1977 συνεργάστηκε με ομάδα που αποσπάρθηκε από το κόμμα, το Μαρξιστικό Κομμουνιστικό Κόμμα της Ινδίας, που το εκπροσώπησε σε πολλές περιφέρειές του μεταξύ του 1980 και του 1987. Η εκπροσώπησή του σε εθνικό επίπεδο είναι ιδιαίτερα χαμηλή. Το 1989 συμμετείχε στο συνασπισμό του Αριστερού Μετώπου, που στη συνέχεια συμμετείχε στο συνασπισμό του Κόμματος του Λαού. Από το 1994 είναι μέλος του Συνασπισμού του Ενωμένου Μετώπου που από το 1988 είναι αντιπολίτευση¹⁴⁶.

Μαρξιστικό Κομμουνιστικό Κόμμα της Ινδίας (Communist Party of India-Marxist) : Ιδρύθηκε το 1964 ως φιλοκινέζικη ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ινδίας. Το 1967, η σκληροπυρηνική μαοϊκή πτέρυγά του ίδρυσε το Μαρξιστικό / Λενιστικό Κομμουνιστικό Κόμμα της Ινδίας. Το 1968 διέκοψε τις σχέσεις του με την Κίνα. Η κεντρική πολιτική του κόμματος συνίσταται στην «ολοκλήρωση της δημοκρατικής επανάστασης του λαού στην χώρα, στη συνέχιση της σοσιαλιστικής επανάστασης, με στόχο τη δημιουργία μιας κομμουνιστικής κοινωνίας»¹⁴⁷. Είναι ιδιαίτερα ισχυρό στη Δυτική Βεγγάλη, στην Kerala και στην Tripura. Είναι το μεγαλύτερο κομμουνιστικό κόμμα στην Ινδία και έχοντας κερδίσει 37 έδρες στις εκλογές του 1998 το κυρίαρχο μέλος του συ-

¹⁴³ Ibid.

¹⁴⁴ OFFICE FEDERAL DES REFUGIES (ΕΛΒΕΤΙΑ), 10/1997 - Political Parties of Asia and the Pacific, 1992, 105.

¹⁴⁵ EIU Report, 2nd Quarter, 1998, 12.

¹⁴⁶ OFFICE FEDERAL DES REFUGIES (ΕΛΒΕΤΙΑ), 10/1997 – EIU Country Report, 2nd Quarter 1998, 18.

¹⁴⁷ Political Parties of Asia and the Pacific, 1992, 104.

νασπισμού του Ενωμένου Μετώπου¹⁴⁸. Μεταξύ των ηγετών του κόμματος είναι οι Jyoti Basu και Harkishen Singh Surjeet.

Εθνική Ένωση των Αφιλοκερδών Υπηρετών (Rashtriya Swayamsewak Sangh/National Union of Selfless Servers) : Ιδρύθηκε το 1925 ως «μέλος των ... πιστών του Θεού Hinduva». Είναι ευρεία υπερφονταμενταλιστική ινδουιστική οργάνωση που απαγορεύθηκε το 1992 λόγω της βίας που ξέσπασε στην χώρα μετά την καταστροφή τον Δεκέμβριο του 1992 του τζαμιού Ayodhya¹⁴⁹. Την 18^η Μαΐου 1993 το Ανώτερο Δικαστήριο του Allahabad ανέστειλε την απαγόρευση λειτουργίας αυτής της πολιτικής ομάδας και την 4^η Ιουνίου 1993 η απαγόρευση άρθηκε από το Δικαστήριο Παράνομων Ενεργειών¹⁵⁰. Σήμερα η Εθνική Ένωση των Αφιλοκερδών Υπηρετών ασκεί σημαντική πίεση στην κυβέρνηση του Λαϊκού Κόμματος της Ινδίας με το οποίο διατηρεί ιδιαίτερα στενές σχέσεις¹⁵¹. Γενικά, στοχεύει στην κατάργηση των πρόσφατων μεταρρυθμίσεων και της διαδικασίας εκσυγχρόνισης της χώρας, όπως της απελευθέρωσης του εμπορίου στα αστικά κέντρα και της εισαγωγής της τεχνολογίας¹⁵². Αναφέρεται επίσης ότι «αίτημά του είναι ο έλεγχος των επτά ομοσπονδιακών κρατιδίων όπου το Λαϊκό Κόμμα της Ινδίας ασκεί την εξουσία, είτε κατ' αποκλειστικότητα είτε σε σχέση συνασπισμού με άλλα κόμματα»¹⁵³.

2. Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

2.1 ΔΙΕΘΝΕΣ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Η Ινδία έχει κυρώσει ή έχει προσχωρήσει σε αρκετές διεθνείς συμβάσεις. Έχει κυρώσει τη Διεθνή Σύμβαση του 1965 για την εξάλειψη κάθε μορφής φυλετικών διακρίσεων (3.12.1968), τη Σύμβαση του 1948 για την πρόληψη και την καταστολή του εγκλήματος της γενοκτονίας (27.8.1959), τη Σύμβαση του 1952 για τα πολιτικά δικαιώματα της γυναίκας (1.11.1961), και τη Σύμβαση του 1979 για την εξάλειψη κάθε μορφής διακρίσεων σε βάρος των γυναικών (9.7.1993). Έχει προσχωρήσει στο Διεθνές Σύμφωνο Ατομικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων του 1966 (10.4.1979), στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Μορφωτικά Δικαιώματα του 1966 (10.4.1979), στη Διεθνή Σύμβαση του 1973 για την εξάλειψη και την τιμωρία του εγκλήματος του Apartheid (22.9.1977) και στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού του 1989 (11.12.1992). Έχει υπογράψει τη Σύμβαση του 1984 κατά των Βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (14.10.1997). Δεν είναι Συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων¹⁵⁴.

2.2 ΕΘΝΙΚΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Το Σύνταγμα του 1950 της Δημοκρατίας της Ινδίας είναι το μακροσκελέστερο και λεπτομερέστερο σύνταγμα του κόσμου, περιλαμβάνοντας 395 άρθρα, 11 μέρη (επεξηγήσεις και διευρύνσεις του πεδίου εφαρμογής σημαντικού αριθμού άρθρων) και πολλές αναθεωρήσεις¹⁵⁵. Περιλαμβάνει λεπτομερή κατάλογο των «θεμελιωδών δικαιωμάτων», μακροσκελή κατάλογο των «κατευθυντήριων αρχών της κρατικής πολιτικής» (στόχους, τους οποίους απαιτείται να προάγει το Κράτος σε αόριστο χρόνο και δεν μπορεί να εφαρμοσθούν δυνάμει δικαστικών αποφάσεων) και μικρό σχε-

¹⁴⁸ EIU Country Report, 2nd Quarter 1998, 14.

¹⁴⁹ ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑ, ΕΚΘΕΣΗ 1993, 154.

¹⁵⁰ Keesing's, 5/1993, 39467 – 6/1993, 39512.

¹⁵¹ India Today, 28.9.1998.

¹⁵² Ibid.

¹⁵³ Ibid.

¹⁵⁴ UNHCR, Refworld, 1/1998.

¹⁵⁵ Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, Vol. 21, 1992, 20.

τικά κατάλογο των «θεμελιωδών υποχρεώσεων» των πολιτών¹⁵⁶. Περιλαμβάνει επίσης διατάξεις για την προστασία των δικαιωμάτων και την προαγωγή των συμφερόντων των αποκλεισμένων κοινωνικών ομάδων, των «Συνταγματικά κατοχυρωμένων Καστών» και «Φυλών»¹⁵⁷.

Ένα από τα πλέον αμφιλεγόμενα άρθρα του Συντάγματος αφορά στην υπεροχή της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης έναντι των κυβερνήσεων των ομοσπονδιακών κρατιδίων. Σύμφωνα με το άρθρο 356 η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση έχει την εξουσία να διαλύει την κυβέρνηση των κρατιδίων εάν αυτές είναι ανίκανες να διατηρήσουν το κράτος δικαίου και την τάξη και να αναστείλει την άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων που απαριθμούνται στο Άρθρο 19 του Συντάγματος, συμπεριλαμβανομένων της ελευθερίας λόγου και έκφρασης, ειρηνικής συνάθροισης χωρίς όπλα, ίδρυσης σωματείων ή ενώσεων, κυκλοφορίας στην επικράτεια της Ινδίας, εγκατάστασης και κατοικίας σε οποιαδήποτε περιοχή της χώρας και της άσκησης επαγγέλματος ή οποιασδήποτε απασχόλησης, εμπορίου ή επιχειρηματικής δραστηριότητας¹⁵⁸.

Το Σύνταγμα προβλέπει την εφαρμογή του μέτρου της προληπτικής κράτησης όταν απειλείται η δημόσια ευημερία και η εθνική ασφάλεια: ορίζει περιορισμούς στη διάρκεια της κράτησης, που δεν μπορεί να υπερβαίνει το 12μηνο και ρυθμίζει την επανεξέταση της σχετικής απόφασης με την οποία διατάσσεται η κράτηση. Οι «προληπτικοί νόμοι» που εφαρμόζονται είναι ο Νόμος Εθνικής Ασφάλειας και ο Αντιτρομοκρατικός Νόμος¹⁵⁹.

Ο Νόμος Εθνικής Ασφάλειας του 1980 : Επιτρέπει την κράτηση των προσώπων που κρίνονται επικίνδυνοι για λόγους ασφαλείας. Η αστυνομία μπορεί οπουδήποτε στη χώρα (με εξαίρεση το Jammu και το Kashmir) να συλλαμβάνει υπόπτους σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου Εθνικής Ασφάλειας και να διατάσσει την κράτηση, χωρίς την απαγγελία κατηγορίας ή χωρίς την παραπομπή σε δίκη για διάστημα ενός έτους, βασιζόμενη σε διευρυμένη ερμηνεία του όρου «εθνική ασφάλεια»¹⁶⁰. Ο στόχος της υιοθέτησης και της εφαρμογής του Νόμου Εθνικής Ασφάλειας του 1980 έχει ορισθεί από την κυβέρνηση ως εξής :

Στις περιπτώσεις της κοινοτικής δυσαρμονίας, των κοινωνικών εντάσεων, των εξτρεμιστικών δραστηριοτήτων, των ταραχών στη βιομηχανία και της αυξανόμενης τάσης διαφόρων ενδιαφερομένων μερών να προκαλούν ταραχές για διάφορα θέματα, κρίθηκε αναγκαίο όπως ο νόμος και η τάξη στη χώρα αποκαθίστανται με αποφασιστικότερο και αποτελεσματικότερο τρόπο¹⁶¹.

Ο Νόμος έχει τροποποιηθεί ώστε να περιλαμβάνει αυστηρότερες διατάξεις: για να αφεθεί ελεύθερος ο κρατούμενος τα Δικαστήρια πρέπει να κηρύξουν ανίσχυρους όλους τους λόγους κράτησης, και όχι μόνον έναν από αυτούς, όπως πρόβλεπε πριν από την τροποποίηση του¹⁶².

Ο Αντιτρομοκρατικός νόμος του 1984 : Επιτρέπει στην κυβέρνηση να κηρύσσει οποιοδήποτε τμήμα της χώρας «ως πληγέν από την τρομοκρατία» καθώς και την ίδρυση ειδικών δικαστηρίων, όπου οι υποθέσεις εκδικάζονται *κεκλεισμένων των θυρών*¹⁶³.

Ο Νόμος για την Πρόληψη των Τρομοκρατικών και Διασπαστικών Δραστηριοτήτων του 1987: Ο νόμος αυτός απαγορεύει όχι μόνον τις «τρομοκρατικές ενέργειες» αλλά επίσης και τις

¹⁵⁶ Ibid.

¹⁵⁷ Ibid.

¹⁵⁸ Σύνταγμα της Ινδίας, όπως αναθεωρήθηκε το 1994 - Dutt, 1998, 420

¹⁵⁹ Encyclopaedia of the Third World, 1992, 831.

¹⁶⁰ US DOS Country Reports for 1997, 1998.

¹⁶¹ Νόμος Εθνικής Ασφάλειας του 1980.

¹⁶² US DOS Country Reports for 1997, 1998.

¹⁶³ Encyclopaedia of the Third World, 1992, 831.

«αποσχιστικές ή διασπαστικές ενέργειες» που θέτουν σε κίνδυνο ή απειλούν την κυριαρχία και την εδαφική ακεραιότητα της Ινδίας¹⁶⁴. Αναφέρεται ότι ο νόμος δεν ίσχυε το 1995, αλλά η Αστυνομία συνέχισε να συλλαμβάνει και να διατάσσει την κράτηση ατόμων «λόγω της έντασης και της έκρηξης της βίας προηγούμενων περιόδων»¹⁶⁵. Χαρακτηρίζεται ως «αντισυνταγματικός επειδή είναι αυθαίρετος και καταργεί τις εγγυήσεις της αρχής της αθώτητας του κατηγορούμενου και της μη καταδίκης του αθώου»¹⁶⁶.

Η Νόμος για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων : Κυρώθηκε από το Κοινοβούλιο το 1993. Προβλέπει την ίδρυση Εθνικής [Ομοσπονδιακής] Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Επιτροπών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σε επίπεδο ομοσπονδιακών κρατιδίων και Δικαστηρίων Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει το έργο να ερευνά προσφυγές των θυμάτων ή κάθε άλλου προσώπου, συμπεριλαμβανομένων παραβιάσεων που διαπράττονται από τις ένοπλες δυνάμεις: σε αυτές τις περιπτώσεις η Επιτροπή δικαιούται να ζητά από την Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση τη σύνταξη έκθεσης¹⁶⁷. Η Επιτροπή είναι επίσης αρμόδια για την έρευνα των αλλαγών πολιτικής και υποβολής προτάσεων με συστάσεις για την τιμωρία και τον καθορισμό αποζημίωσης στις περιπτώσεις κακοποιήσεων των θυμάτων από τις αστυνομικές αρχές, καθώς και για την προαγωγή της ίδρυσης, της ανάπτυξης και της λειτουργίας μη κυβερνητικών οργανώσεων¹⁶⁸. Αν και η Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι ανεπαρκώς επανδρωμένη ενεργοποιείται δραστήρια στην ανάπτυξη μιας πολιτισμικής πολιτικής ανθρωπίνων δικαιωμάτων προάγοντας μεταξύ άλλων την εκπαίδευση σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα σχολεία και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, την υποστήριξη και την ενθάρρυνση των μη κυβερνητικών οργανώσεων που δραστηριοποιούνται σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και την εκπαίδευση των αστυνομικών, και των μελών των ενόπλων και των παραστρατιωτικών δυνάμεων¹⁶⁹. Μέχρι τα τέλη του 1997 Επιτροπές Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ιδρύθηκαν στα ομοσπονδιακά κρατίδια της Δυτικής Βεγγάλης, στο Himachal Pradesh, Assam & Madhya Pradesh ενώ ειδικά δικαστήρια ανθρωπίνων δικαιωμάτων άρχισαν να λειτουργούν στα κρατίδια : Tamil Nadu, Uttar Pradesh & Andhra Pradesh. Οι Επιτροπές Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που ιδρύθηκαν στο Jammu και στο Kashmir την 30η Μαΐου 1997 δεν έχουν επιδείξει έργο αποτελεσματικής και ανεξάρτητης προστασίας τους και «οι εξουσίες τους για ανεξάρτητη διενέργεια έρευνας στις περιπτώσεις των παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων από μέλη των δυνάμεων ασφαλείας είναι σοβαρά περιορισμένες»¹⁷⁰.

2.3 ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Αναφέρεται ότι συνεχίζονται σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων παρά τις διευρυμένες συνταγματικές και καταστατικές εγγυήσεις για την προστασία τους. Σύμφωνα με το **Υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ** «πολλές από τις παραβιάσεις οφείλονται στις κοινωνικές εντάσεις, στα βίαια αποσχιστικά κινήματα και στις προσπάθειες των αρχών να τα καταστείλουν, στις πλημμελείς αστυνομικές μεθόδους και κατάρτιση»¹⁷¹. Οι πλέον γνωστές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι: οι εξωδικαστικές εκτελέσεις, τα βασανιστήρια και οι βιασμοί από τις αστυνομικές αρχές, ο θάνατος κατά τη διάρκεια της κράτησης, οι άσχημες συνθήκες φυλάκισης, οι

¹⁶⁴ Amnesty International, 11/1994.

¹⁶⁵ Human Rights Watch, World Report 1998, 1997.

¹⁶⁶ South Asia Human Rights Documentation Center, 7/1997.

¹⁶⁷ National Human Rights Commission, 9/1993.

¹⁶⁸ US DOS Country Reports for 1997, 1998.

¹⁶⁹ Ibid.

¹⁷⁰ Ibid.

¹⁷¹ Country Reports for 1997, 1998.

αυθαίρετες συλλήψεις και η αυθαίρετη κράτηση, οι εξαφανίσεις, οι μακρόχρονες προφυλακίσεις/κρατήσεις, οι διακρίσεις σε βάρος των γυναικών, σε βάρος μελών των αυτοχθόνων πληθυσμιακών ομάδων, των συνταγματικά αναγνωρισμένων και προστατευόμενων καστών και φυλών, η δια-καστική και η κοινοτική βία¹⁷². Άλλες παραβιάσεις που αναφέρονται είναι: η κοινωνική βία σε βάρος των γυναικών, η γυναικεία δουλεία και πορνεία, η παιδική πορνεία, η διακίνηση παιδιών και η παιδοκτονία καθώς και η αναγκαστική παιδική εργασία σε συνθήκες δουλείας¹⁷³, οι ένοπλες επιθέσεις κατά πολιτών και κατά των δραστηριοποιούμενων στην προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων¹⁷⁴. Στα θύματα των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων συχνά περιλαμβάνονται «όσοι αναζητούν τη δικαίωσή τους από διακρίσεις που υπόκεινται λόγω φυλής, χρώματος, φύλου, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, εθνικής ή κοινωνικής καταγωγής, περιουσιακής κατάστασης, γέννησης ή οποιουδήποτε άλλου καθεστώτος»¹⁷⁵. Ο Ειδικός Απεσταλμένος των Ηνωμένων Εθνών για την Ανεξαρτησία των Δικαστών και των Δικηγόρων, ο κος Paragum Cumaraswamy σημειώνει ότι σημαντικός αριθμός δικηγόρων και μελών των οργανώσεων που προασπίζονται τις ατομικές ελευθερίες ή τα ανθρώπινα δικαιώματα, και ιδιαιτέρως οι Jasved Singh, Thokchom Ibohal Singh, Kaidem Mani Singh & Ravi Nair, απειλήθηκαν με κράτηση λόγω των δραστηριοτήτων τους¹⁷⁶ ή οι Αρχές διεξήγαγαν σε βάρος τους κατ' οίκον έρευνες. Επίσης, τον Ιανουάριο του 1998 η Ομάδα Εργασίας των Ηνωμένων Εθνών για τις Αναγκαστικές ή Ακούσιες Εξαφανίσεις εξέφρασε τις ανησυχίες της για «σημαντικό αριθμό εξαφανίσεων στην Ινδία, όπου η τύχη των θυμάτων παραμένει άγνωστη και οι δράστες δεν παραπέμφθηκαν στη δικαιοσύνη»¹⁷⁷.

Αναφέρεται ότι στο κρατίδιο του Bihar ένοπλες ομάδες με ύποπτες σχέσεις με κρατικούς αξιωματούχους και πολιτικά κόμματα, ενεπλάκησαν σε βίαια επεισόδια με αντιμαχόμενες πολιτικές ομάδες και τους υποστηρικτές τους: μεταξύ των θυμάτων των επεισοδίων περιλαμβάνονται γυναίκες και παιδιά¹⁷⁸. Στο Jammu και στο Kashmir, παρά την αποκατάσταση της εκλεγμένης εξουσίας τον Οκτώβριο του 1996, συνεχίστηκαν οι ένοπλες συγκρούσεις μεταξύ των κυβερνητικών δυνάμεων και των ένοπλων ομάδων της αντιπολίτευσης. Αναφέρθηκε ότι ένοπλες ομάδες, σε συνεργασία με τις δυνάμεις ασφαλείας ευθύνονται για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων¹⁷⁹. Στο κρατίδιο του Punjab, τα Δικαστήρια συνέχισαν να εξετάζουν αποδεικτικό υλικό βασανιστηρίων κατά τη διάρκεια της κράτησης, δολοφονίες και «εξαφανίσεις» που φέρεται ότι διαπράχθηκαν από ανώτατους αξιωματούχους των Αστυνομικών Δυνάμεων. Οι διώξεις των ανωτάτων αξιωματούχων συνεχίστηκαν παρά τις διαμαρτυρίες της Αστυνομίας μετά την αυτοκτονία, τον Ιούνιο του 1997 του αστυνομικού Ajit Singh Sandhu, που παραπέμφθηκε σε δίκη για σημαντικό αριθμό παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων¹⁸⁰. Στα βόρεια ανατολικά κρατίδια Assam, Tripura & Manipur, ένοπλες ομάδες της αντιπολίτευσης συμμετείχαν σε επιθέσεις σε βάρος χωριατών ή αντίπαλων εθνοτικών ομάδων, σε απαγωγές και εκβιασμούς, ενώ οι δυνάμεις ασφαλείας, ενεργώντας κατ' εφαρμογή του Νόμου περί των Ειδικών Εξουσιών των Ενόπλων Δυ-

¹⁷² Human Rights Watch, World Report 1998, 1997 – US DOS Country Reports for 1997, 1998 – ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΙΑ, ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ, 1998.

¹⁷³ US DOS Country Reports for 1997, 1998.

¹⁷⁴ Human Rights Watch, World Report 1998, 1997.

¹⁷⁵ Διεθνής Αμνηστία, Ιούλιος 1997.

¹⁷⁶ UN Commission for Human Rights, E/CN.4/1998/39/ 12.2.1998.

¹⁷⁷ UN Commission for Human Rights, E/CN.4/1998/43/ 12.1.1998.

¹⁷⁸ ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΙΑ, ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ, 1998.

¹⁷⁹ Ibid.

¹⁸⁰ Human Rights Watch, World Report 1998, 1997.

νάμεων, προέβησαν σε αυθαίρετες συλλήψεις, εξωδικαστικές εκτελέσεις, βασανιστήρια, βιασμούς και διέταξαν αυθαίρετα κρατήσεις¹⁸¹.

Εξωδικαστικές Εκτελέσεις : Τον Δεκέμβριο του 1997 ο Ειδικός Απεσταλμένος των Ηνωμένων Εθνών για τις Εξωδικαστικές, Συνοπτικές και Αυθαίρετες Εκτελέσεις, κύριος Basge Waly Ndiaye έκφρασε την ανησυχία του για τις αναφορές που έλαβε για τις παραβιάσεις του δικαιώματος στη ζωή που έλαβαν χώρα στην Ινδία και περιλαμβάνουν «αυθαίρετες δολοφονίες, θανάτους κατά τη διάρκεια της κράτησης και θανάτους που οφείλονται στην υπερβολική χρήση βίας»¹⁸². Αναφέρεται ότι οι εξωδικαστικές εκτελέσεις συνεχίστηκαν στα κρατίδια: Jammu & Kashmir, στα κρατίδια της Βορειοανατολικής Ινδίας Andhra Pradesh και σε άλλες περιοχές της χώρας. Στο κρατίδιο του Assam η σύγκρουση μεταξύ των Bodo και των Santal συνεχίζεται. Στις 3.5.1998 τουλάχιστον 12 μέλη της φυλής Santal εκτελέστηκαν και άλλα πέντε τραυματίστηκαν σοβαρά, όταν το λεωφορείο που επέβαιναν έγινε στόχος στην περιοχή του Kokrajhar επίθεσης από αντάρτες των Bodos. Άλλα δέκα μέλη της φυλής Santal σκοτώθηκαν την 9.5.1998 όταν αντάρτες Bodos επιτέθηκαν στο χωριό Borbi στο Kokrajhar, πυρπολώντας σπίτια και καίγοντας αδιάκριτα. Η ένταση της βίας ανάγκασε περίπου 10.000 μέλη των κοινοτήτων των Bodos και των Santal να εγκαταλείψουν τα χωριά τους¹⁸³. Στο Jammu και στο Kashmir στις 19.6.1998 μουσουλμάνοι αντάρτες έστησαν ενέδρα και έσφαξαν το γαμπρό και άλλους 25 καλεσμένους σε γάμο Ινδουιστών στο Champnarī, στα βόρεια του κρατιδίου Jammu¹⁸⁴. Στο κρατίδιο Maharashtra, ο Υπουργός Εσωτερικών Gorinath Munde δήλωσε ότι η πολιτική των «εξωδικαστικών εκτελέσεων» θα συνεχίσει να εφαρμόζεται ώστε να αποκατασταθεί ο νόμος και η τάξη: τον Ιούλιο του 1997, η Αστυνομία της Βομβάης άνοιξε πυρ εναντίον διαδηλωτών που ανήκαν στις χαμηλές κάστες και διαμαρτύρονταν για την πολιτική διάκρισης που εφαρμόζονται στο κρατίδιο¹⁸⁵. Στο Punjab, ομάδες αποσχιστών Σιχ ενεπλάκησαν σε επιθέσεις αιφνιδιασμού, όπως στην από 8.6.1997 έκρηξη βόμβας σε τρένο, που προκάλεσε το θάνατο 38 επιβατών¹⁸⁶.

Βασανιστήρια : Η Ινδία έχει υπογράψει τη Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων τον Οκτώβριο του 1997, αλλά δεν προσχώρησε στα άρθρα 20, 21 και 22 της Σύμβασης, αποκλείοντας έτσι τη δικαιοδοσία της Επιτροπής να εξετάζει ατομικές ή διακρατικές προσφυγές, ή την εξουσία της Επιτροπής να πραγματοποιεί *suo moto* έρευνες¹⁸⁷. Οι ομολογίες που λαμβάνονται με τη χρήση βίας δεν λαμβάνονται υπόψη από τα Δικαστήρια, αλλά αναφέρεται ότι συχνά χρησιμοποιείται η μέθοδος των βασανιστηρίων στη διάρκεια της ανάκρισης και ότι η πρακτική αυτή είναι συνηθισμένη σε όλη τη χώρα. Αποδεικνύεται δε από τον αριθμό των θανάτων στη διάρκεια της κράτησης¹⁸⁸. Το **Υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ** σημειώνει ότι μεταξύ του Απριλίου 1996 και του Μαΐου 1997, στην Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατατέθηκαν αναφορές 888 περιπτώσεων θανάτων στη διάρκεια της κράτησης, από τις οποίες οι 188 αφορούσαν την κράτηση από αστυνομικές αρχές, ενώ η **Διεθνής Αμνηστία** αναφέρει ότι κατά το 1997¹⁸⁹ περισσότερα από 300 άτομα πέθαναν κατά τη διάρκεια της κράτησης. Μεταξύ των θυμάτων ήσαν ύποπτοι πολιτικών δραστηριοτήτων, ύποπτοι δράστες εγκληματικών πράξεων, μέλη ευάλωτων κοινωνικών ομάδων και

¹⁸¹ ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑ, ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ 1998.

¹⁸² UN Commission on Human Rights, E/CN.4/1998/68/Add.1. 19.12.1997.

¹⁸³ Keesing's, 5/1998, 42271.

¹⁸⁴ Keesing's, 6/1998, 42344.

¹⁸⁵ Human Rights Watch, World Report 1998, 1997.

¹⁸⁶ Ibid.

¹⁸⁷ US DOS Country Reports for 1997, 1998.

¹⁸⁸ Ibid.

¹⁸⁹ Ετήσια έκθεση.

προασπιστές των οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Το Φεβρουάριο του 1997 επτά κρατούμενοι τυφλώθηκαν ενώ εκρατούντο από την αστυνομία σε απόμερη περιοχή του κρατιδίου Gujarat. Οι αστυνομικές αρχές άλειψαν τα μάτια τους με *Tiger balm* (ουσία που χρησιμοποιείται για την ανακούφιση από πονοκεφάλους) και σκόνη τσίλι¹⁹⁰.

Αυθαίρετες Συλλήψεις και Κράτηση : Οι διατάξεις για την προληπτική κράτηση στην Ομοσπονδιακή νομοθεσία και στη νομοθεσία των ομοσπονδιακών κρατιδίων εφαρμόζονται ευρέως σε όλη την Ινδία. Στο κρατίδιο του Tamil Nadu περίπου 2000 αιτήσεις κατατίθενται ετησίως για την αποφυλάκιση των αντρών και των γυναικών που κρατούνται σύμφωνα με τη νομοθεσία που επιτρέπει την 12μηνη κράτηση χωρίς την παραπομπή σε δίκη¹⁹¹. Στο Assam, τέσσερις προασπιστές ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δημοσιογράφοι συνελήφθησαν την 4^η Αυγούστου 1997 σύμφωνα με το Νόμο Εθνικής Ασφάλειας επειδή κατήγγειλαν δημοσίως την κυβερνητική διαφθορά και την αύξηση των εξουσιών που αναγνωρίστηκαν στις ένοπλες δυνάμεις. Οι συλληφθέντες κατηγορήθηκαν για σχέσεις με ένοπλες ομάδες της αντιπολίτευσης και για τη δημοσίευση των δηλώσεών τους¹⁹². Σύμφωνα με τοπική μη κυβερνητική οργάνωση, η αστυνομία του Punjab επωφελήθηκε του φόβου αναζωπύρωσης των δραστηριοτήτων εξέγερσης προκειμένου να «διευκολύνει παράνομες κρατήσεις, όπου η χρήση βασανιστηρίων παραμένει φαινόμενο ενδημικό»¹⁹³. Η ίδια μη κυβερνητική οργάνωση προσθέτει ότι οι κατηγορίες σε βάρος των κρατούμενων επιβαρύνονται και για συμμετοχή του σε επεισόδια που έλαβαν χώρα μετά την έναρξη της κράτησης¹⁹⁴. Χιλιάδες πολιτικοί κρατούμενοι και αντιρρησίες συνείδησης κρατούνται σε φυλακές που χαρακτηρίζονται από απάνθρωπες, λόγω του υπερβολικού αριθμού φυλακισμένων, συνθήκες διαβίωσης, από την έλλειψη παροχής ιατρικών υπηρεσιών, από τις ελάχιστες εγκαταστάσεις υγιεινής και από την κακοποίηση των φυλακισμένων από το προσωπικό των φυλακών¹⁹⁵.

Ελευθερία Έκφρασης : Το άρθρο 19 (α) του Συντάγματος εγγυάται την ελευθερία του λόγου και της έκφρασης που σύμφωνα με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις περιπτώσεις όπως Express Newspaper (P) Ltd v. UOI (AIR 1958 SC 578) περιλαμβάνει και την ελευθερία του τύπου¹⁹⁶. Η δεύτερη Επιτροπή Τύπου διορίστηκε το 1980 και είναι αρμόδια για την ανάπτυξη και την κατάσταση του τύπου, η ελευθερία του οποίου αναφέρεται ότι περιορίζεται από πολιτισμικά εμπόδια που οφείλονται στη θρησκεία, στο κοινωνικό καθεστώς και στη γλώσσα. Έτσι κυριαρχεί ο αγγλόφωνος τύπος του οποίου αναγνώστες είναι οι αστικές μορφωμένες μεσαίες τάξεις¹⁹⁷. Το ραδιόφωνο και η τηλεόραση, τα πλέον ισχυρά μέσα μαζικής επικοινωνίας της χώρας λειτουργούν σε καθεστώς κρατικού μονοπωλίου και ελέγχονται από την Ομοσπονδιακή κυβέρνηση¹⁹⁸.

Σύμφωνα με τον **Κατάλογο Λογοκρισίας**, οι δημοσιογράφοι, οι εκδότες και οι καλλιτέχνες αποτελούν στόχο πολλών ομάδων: στις 7 Ιουλίου 1998, ο Matthew Marak, εκδότης της καθημερινής εφημερίδας Achic Mnikasal απειλήθηκε με θάνατο εγγράφως από αντάρτες που ανήκουν στο αποσχιστικό Εθνικό Εθελοντικό Συμβούλιο Achik, που τον κατηγορήσε για δημοσίευση «ανακριβών» πληροφοριών. Τρία έργα ζωγραφικής του καλλιτέχνη Maqbook Fida Hussain είναι υπό έλεγχο επειδή θεωρείται ότι είναι υβριστικά για τον Ινδουισμό λόγω της απεικόνισης μιας θεάς γυ-

¹⁹⁰ Διεθνής Αμνηστία, 14.2.1997.

¹⁹¹ Διεθνής Αμνηστία, Ετήσια έκθεση 1998.

¹⁹² Ibid.

¹⁹³ UN Commission on Human Rights, E/CN.4/1998/NGO/121, 24.4.1998.

¹⁹⁴ Ibid.

¹⁹⁵ Διεθνής Αμνηστία, Ετήσια έκθεση 1998.

¹⁹⁶ Regional Surveys, 1997, 358.

¹⁹⁷ Ibid.

¹⁹⁸ Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, 1998, 20.

μνής. Επίσης το σπίτι του καλλιτέχνη στη Βομβάη έχει αποτελέσει στόχο Ινδουιστών ανταρτών¹⁹⁹. Ο μεγιστάνας των μέσων μαζικής ενημέρωσης R. Murdoch κλητεύθηκε τρεις φορές από Δικαστήρια επειδή το τηλεοπτικό δίκτυο ιδιοκτησίας του μετάδωσε «αισχρές» ταινίες, που «απειλούν και μπορεί να καταστρέψουν τον κοινωνικό ιστό της χώρας»²⁰⁰. Πληθύνονται οι επιθέσεις σε βάρος δημοσιογράφων στα βορειοανατολικά κρατίδια: στις 12.7.1998 στο Manipur στρατιώτες επιτέθηκαν και τραυμάτισαν τον Puyap Theiba, δημοσιογράφο της εφημερίδας *Panthingfam* επικαλούμενοι ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες περί συμμετοχής του σε δραστηριότητες που πλήττουν την Ινδία. Την 17^η Ιουλίου 1998, στο Assam, ο Arup Kamar Sarma, εκδότης του περιοδικού *Chitran-jalee* ήταν για άγνωστους λόγους θύμα επίθεσης στρατιωτών²⁰¹. Την 18^η Ιουλίου 1998 η κυβέρνηση του Maharashtra αποφάσισε να απαγορεύσει στη Βομβάη μια παράσταση που εξιστορούσε το έργο και τη ζωή του πρωτεργάτη της ανεξαρτησίας της χώρας Μαχάτμα Γκάντι, επειδή παρουσιαζόταν ως «μαλθακός και αβοήθητος»²⁰².

2.4 Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

Αυτόχθονες Ομάδες και Φυλές προστατευόμενες από το Σύνταγμα : Οι αυτόχθονες κάτοικοι της Ινδίας ή *Adivasis* αποτελούν το 3% έως 7,5% του πληθυσμού και περιλαμβάνουν 200 εθνοτικές και πολιτισμικές πληθυσμιακές ομάδες που μιλούν περισσότερες από 100 γλώσσες²⁰³. Ενώ πολλές από αυτές τις ομάδες διατηρούν τον πολιτισμό τους, κάποιες άλλες έχασαν τη γλωσσική τους παράδοση αφού απορροφήθηκαν από άλλες περιφερειακά κυρίαρχες ομάδες²⁰⁴. Στην πλειοψηφία τους αναφέρονται ως Φυλές που προστατεύονται από το Σύνταγμα²⁰⁵ και αντιπροσωπεύονται στο Κοινοβούλιο: όμως, καθώς αποτελούν τη μειοψηφία, η ευνοϊκή για τα συμφέροντά τους νομοθεσία αποδυναμώνεται και απορροφάται από τα κερτημένα συμφέροντα και το κατεστημένο της χώρας²⁰⁶.

Οι φυλές που προστατεύονται από το Σύνταγμα ζουν σε θύλακες σε απομακρυσμένες και ορεινές περιοχές και είναι συγκεντρωμένες σε τρεις «συνταγματικά προστατευμένες περιοχές»: στα βορειοανατολικά της χώρας (κρατίδια: Mizoram, Manipur, Meghalaya, Assam & Arunachal Pradesh), στις ορεινές περιοχές της Κεντρικής Ινδίας (κρατίδια: Madhya Pradesh & Orissa) και στα νότια της χώρας στη Χερσόνησο Deccan (κρατίδια: Kerala & Tamil Nadu)²⁰⁷. Στα βορειοανατολικά ζουν Μογγολικές φυλές που ομιλούν κινο-θιβετικές διαλέκτους. Από αυτές τις ομάδες, η πολυπληθέστερη, εκτός από αυτή του κρατίδιου του Arunachal Pradesh, είναι η Khasi που ζει στο United Khasi και στα Όρη Jaintic, η Lushai (ή Mizo και οι τρεις υποφυλές : Chutiya, Ladung & Moran), η Garo Kuki, Meithei και η «πλέον εκχριστιανισμένη και μορφωμένη από όλες τις φυλές» η Naga²⁰⁸. Στο κρατίδιο του Arunachal Pradesh (πρώην Οργάνωση των Βορειοανατολικών Συνόρων) ζουν οι περισσότερες φυλές, μεταξύ των οποίων οι Buddhist Wancho, Singpho, Khampti, Tangsa, Mishmi, Adi, Gallong, Bori, Dafla, Apa Tamni, Miri, Ramo, Pailibo, Aka, Sherdukpan,

¹⁹⁹ Ibid.

²⁰⁰ Ibid.

²⁰¹ Ibid.

²⁰² Ibid.

²⁰³ World Directory of Minorities, 1997, 559.

²⁰⁴ Mallick, R. 1998, 233.

²⁰⁵ Το Σύνταγμα της Ινδίας περιλαμβάνει καταλόγους, που ονομάζονται «Κατάλογοι», που περιλαμβάνουν τις κοινότητες που υποφέρουν από ιδιαίτερα μειονεκτική θέση στο επίπεδο προστασίας των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων τους. Ομάδες όπως η Χριστιανική Κοινότητα *dalit* που δεν περιλαμβάνονται στους συνταγματικούς καταλόγους έχουν κατ' επανάληψη εκφράσει έντονα τις αντιρρήσεις τους για τον αποκλεισμό τους. (Διεθνής Αμνησία, Ιούλιος 1997).

²⁰⁶ World Directory of Minorities, 1997, 559.

²⁰⁷ Encyclopaedia of the Third World, 1992, 810.

²⁰⁸ Ibid.

Monpa, Menba, Khamba & Sulung. Στη νότιο Ινδία ζουν οι «πλέον πρωτόγονες φυλές της χώρας», που πιστεύεται ότι είναι οι Negrito ή Proto-Australoid : οι Koyas του Andha Pradesh, οι Kadars του Kerala, οι Todas του Nilgiris και οι Irulas του Karnataka²⁰⁹.

Το άρθρο 15 του Συντάγματος απαγορεύει κάθε διάκριση λόγω θρησκείας, φυλής, κάστας, φύλου ή τόπου γέννησης. Το άρθρο 29 προστατεύει τα πολιτισμικά και μορφωτικά δικαιώματα των μειονοτήτων, το άρθρο 46 ορίζει για την προαγωγή των εκπαιδευτικών και οικονομικών δικαιωμάτων των Καστών και των Φυλών που προστατεύονται συνταγματικά, καθώς και άλλων αδύναμων κοινωνικών ομάδων και για την προστασία τους από τις κοινωνικές αδικίες και την εκμετάλλευση, το άρθρο 244 θέτει τους κανόνες και τους κανονισμούς για την ίδρυση και την διαχείριση των συνταγματικά κατοχυρωμένων περιοχών και φυλών²¹⁰. Όμως, υποστηρίζεται ότι η ορθή εφαρμογή αυτών των συνταγματικών εγγυήσεων πλήττεται από τη γεωγραφική θέση όπου ζουν οι φυλές και κυρίως εξαιτίας του γεγονότος ότι κατοικούν σε περιοχές ιδιαίτερα απομακρυσμένες, από τη φτώχεια και τις κοινωνικές προκαταλήψεις²¹¹. Τα μέλη των κοινωνικών ομάδων, των συνταγματικά προστατευόμενων φυλών και καστών υπομένουν διακριτική μεταχείριση²¹².

Μετά την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας, η Κυβέρνηση της Ινδίας αποφάσισε να επιλύσει τα προβλήματα των συνταγματικά προστατευόμενων φυλών και καστών και άλλων αδύναμων κοινωνικά ομάδων εφαρμόζοντας πολιτική που συνίσταται σε ποσοτώσεις ή «επιφυλάξεις» με θετική ενέργεια²¹³. Αυτή η πολιτική ορίζει τις ποσοτώσεις των προαναφερόμενων ομάδων στα εκπαιδευτικά ιδρύματα και στα πανεπιστήμια (22% του συνολικού αριθμού των θέσεων), στις θέσεις απασχόλησης στο δημόσιο τομέα (22% των θέσεων σε κάθε τομέα), στην πολιτική αντιπροσώπευση στην πολιτική ζωή της χώρας (119 από τις 543 έδρες του Κοινοβουλίου)²¹⁴. Όμως, σύμφωνα με κάποιον παρατηρητή, «οι εντάσεις μεταξύ των ανώτερων καστών και των συνταγματικά προστατευόμενων καστών και φυλών, η υλική στέρηση άλλων αδύναμων κοινωνικά ομάδων, και η ένταση της πολιτικής κινητοποίησης των τριών αυτών ομάδων, που αποτελούν το 70% του πληθυσμού μπορεί να προκαλέσει πολιτικά προβλήματα στην Ινδία»²¹⁵. Σύμφωνα πάντα με την ίδια πηγή, ιδιαίτερα έντονη είναι βία και ο σιγματισμός των συνταγματικά προστατευόμενων καστών και φυλών και υπολογίζεται ότι τα θύματα της βίας σε αυτές τις ομάδες ανέρχονται στις 10.000 έως 15.000 ετησίως²¹⁶.

Το 1980, σύμφωνα με έκθεση που δημοσιεύθηκε από τη Δεύτερη Επιτροπή για τις Αδύναμες Κοινωνικά Ομάδες, γνωστή επίσης ως η Επιτροπή Mandal, συνέστησε όπως «εκτός από το 22,5% της ποσόστωσης στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, στις κυβερνητικές υπηρεσίες και στα πολιτικά όργανα που ήδη έχουν αναγνωριστεί στις συνταγματικά προστατευόμενες Φυλές και Κάστες αναγνωριστεί και ένα ποσοστό 27% στις άλλες Αδύναμες Κοινωνικά Ομάδες για τους ίδιους τομείς»²¹⁷. Άλλες αδύναμες κάστες αναφέρεται ότι είναι μια σειρά καστών υπεράνω των συνταγματικά προστατευόμενων αλλά κατώτερων από τις ανώτερες κάστες που αποτελούν το 50% έως 70% του συνολικού πληθυσμού²¹⁸. Ο αριθμός τους αποτελεί το λόγο για τον οποίο η κυβέρνηση αντιστέκεται επί μακρό να υιοθετήσει ποσοτώσεις καθώς το επίπεδό τους θα πρέπει να ανέλθει

²⁰⁹ Ibid.

²¹⁰ Σύνταγμα της Ινδίας, όπως αναθεωρήθηκε το 1994.

²¹¹ World Directory of Minorities, 1997, 559.

²¹² Human Rights Watch, World Report 1998, 1997 – US DOS Country Reports for 1997, 1998 – Διεθνής Αμνηστία, Ετήσια Έκθεση, 1998.

²¹³ Bajpai, K. 1997, 53.

²¹⁴ Ibid.

²¹⁵ Bajpai, K. 1997, 53.

²¹⁶ Ibid.

²¹⁷ Vohra, Ranbir, 1997, 273 – Bajpai, K. 1997, 55.

²¹⁸ Bajpai, K. 1997, 53.

στο 70%²¹⁹. Η Επιτροπή Mandal έχει χαρακτηρίσει 3.743 κατώτερες κάστες, που αποτελούν το 53% του πληθυσμού, ως «αδύναμες» (και χαρακτηρίστηκε για φθινό λαϊκισμό και από το Κόμμα του Λαού της Ινδίας καθώς δημιουργεί διακρίσεις στην Ινδουιστική κοινότητα)²²⁰. Η κυβέρνηση αγνόησε την έκθεση Mandal έως τα τέλη της δεκαετίας του 1980, οπότε οι «αδύναμες» τάξεις αναδύθηκαν ως «συμπαγές εκλογικό σώμα»²²¹. Οι προτάσεις της Επιτροπής εφαρμόστηκαν από την κυβέρνηση του V.P. Singh (1989-1990), που επικρίθηκε από μερικά μέλη των ανώτερων καστών ως φθινός λαϊκιστής καθώς και από το Κόμμα του Λαού της Ινδίας, ως παράγοντας δημιουργίας διακρίσεων στα πλαίσια της Ινδουιστικής κοινότητας²²².

Οι Παρίες ή Άθικτοι²²³: Η πεποίθηση ότι η επαφή με τα μέλη των κληρονομικά χαρακτηριζόμενων ως «Άθικτων» πλήττει το κύρος της ανώτερης κάστας, καταργήθηκε με το άρθρο 17 του Συντάγματος, αλλά στην πράξη η κατάργηση αυτή είναι ανύπαρκτη²²⁴. Οι Άθικτοι ή *Dalits* ή *harijans* είναι προστατευμένη από το Σύνταγμα κάστα που καταλαμβάνει την κατώτατη βαθίδα κάστας στο Ινδουιστικό σύστημα καστών²²⁵. Αντιπροσωπεύουν το 2,56% του παγκόσμιου πληθυσμού και το 15% του πληθυσμού της Ινδίας²²⁶. Αρχικά, γηγενής πληθυσμός, που έμεινε αμόρφωτος και στερήθηκε των πολιτισμικών παραδόσεων τους εντός του Ινδουισμού σε σημείο που να είναι αδύνατη η διάκριση μιας ξεχωριστής πολιτισμικής ταυτότητας, λέγεται ότι αποτελούν τον «τελευταίο απομονωμένο πληθυσμό του κόσμου»²²⁷. Λέγεται ότι οι *Dalits* είναι φτωχοί και αποτελούν αντικείμενο οικονομικής εκμετάλλευσης. Το 90% των μελών της ομάδας αυτής ζουν σε αγροτικές περιοχές, στην πλειοψηφία τους δε είναι περιθωριακοί αγρότες ή εργάτες της ξένης γης²²⁸. Επίσης δεν έχουν πολιτική φωνή καθώς υποστηρίζεται ότι τα προβλήματά τους διαχειρίζεται πολιτικά η ανώτερη κάστα²²⁹. Απαντώντας στις κατηγορίες του Ειδικού Απεσταλμένου των Ηνωμένων Εθνών για την Καταπολέμηση του Ρατσισμού, των Φυλετικών Διακρίσεων, της Ξενοφοβίας και των Συναφών Διακρίσεων, η Κυβέρνηση της Ινδίας αναφέρει κατάλογο μέτρων που στοχεύουν στην άμβλυνση των διακρίσεων μεταξύ των καστών, υποστηρίζοντας ταυτόχρονα ότι «μια τόσο παλιά συνήθεια δεν μπορεί να καταργηθεί τόσο γρήγορα»²³⁰.

2.5 Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ

Το άρθρο 25 του Συντάγματος προστατεύει το δικαίωμα όλων των πολιτών της Ινδίας να πιστεύουν, να λατρεύουν και να διαδίδουν μια θρησκεία και το άρθρο 26 ορίζει ότι κάθε θρησκεία έχει το δικαίωμα να διαχειρίζεται τις υποθέσεις της συμπεριλαμβανομένων και των θεμάτων της ίδρυσης ιδιαίτερων θρησκευτικών και φιλανθρωπικών οργανώσεων και της κτήσης της περιουσί-

²¹⁹ Ibid.

²²⁰ Vohra, R. 1997, 273.

²²¹ Bajpai, K., 55.

²²² Vohra, R., 1997, 273.

²²³ Άθικτοι (Untouchables) χαρακτηρίζονται εκείνοι των οποίων τα παραδοσιακά καθήκοντα και ο τρόπος ζωής τους περιλάμβαναν μισματικές δραστηριότητες. Οι Καθαροί (Touchables), οι άνθρωποι από τις ανώτερες κάστες, θεωρούσαν εξαιρετικά μισματικό ακόμα και το άγγιγμά τους, το οποίο συνεπαγόταν πολλές εξαγνιστικές τελετουργίες. (Σημείωση της Επιμελήτριας στην ελληνική μετάφραση του βιβλίου « Ο Θεός των Μικρών Πραγμάτων» της Αρουντάτι Ροϊ, Εκδόσεις Ψυχογιός – Αθήνα 1997).

²²⁴ Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, 1988, 18.

²²⁵ World Directory of Minorities, 1997, 556.

²²⁶ Ibid.

²²⁷ Mallick, R., 1998, 191.

²²⁸ World Directory of Minorities, 1997, 556.

²²⁹ Ibid.

²³⁰ UN Commission on Human Rights, E/CN.4/1998/79, 14.1.1998.

ας της²³¹. Όμως, σύμφωνα με το Κέντρο Τεκμηρίωσης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Νοτιοανατολικής Ασίας, η ανεξιθρησκία και η πολιτική καταπολέμησης της θρησκευτικής μισαλλοδοξίας στην Ινδία έχουν σημαντικά πληγεί από γεγονότα όπως είναι η καταστροφή του τζαμιού Babri Majdi, η άρνηση αναγνώρισης ποσοστώσεων στους Άθικτους Ινδουιστές που έχουν ασπαστεί το Χριστιανισμό, η άρνηση της θρησκευτικής ελευθερίας στους Άθικτους Ινδουιστές από την ανώτερη κλάση των Ινδουιστών, και η σανσκριτοποίηση των Adivasis²³².

Χριστιανοί : Σύμφωνα με τον Ειδικό Απεσταλμένο των Ηνωμένων Εθνών για την Ανεξιθρησκία και την Καταπολέμηση της Θρησκευτικής Μισαλλοδοξίας, κο Abdelfattah Amor οι χριστιανοί στην Ινδία είναι θύματα παραβιάσεων της θρησκευτικής ελευθερίας. Αναφέρει επίσης ότι έλαβε αναφορές «για παραβίαση της θρησκευτικής ελευθερίας των Χριστιανών και των προσηλυτισμένων Χριστιανών»²³³.

Οι καθολικοί της Ινδίας στα κεντρικά και βόρεια κρατίδια της χώρας αναφέρουν ότι, από την ανάληψη της εξουσίας στο Νέο Δελχί από το Κόμμα του Λαού της Ινδίας αυξήθηκαν οι επιθέσεις σε βάρος των προσηλυτισμένων, των σχολών και των καθολικών αποστολών εν γένει, ειδικότερα στα κρατίδια Uttar Pradesh, Madhya Pradesh, Maharashtra, Gujarat, όπου δολοφονήθηκαν τουλάχιστον δύο μέλη θρησκευτικών κοινοτήτων²³⁴. Κατά την διάρκεια μιας βδομάδας του Σεπτεμβρίου 1998 τρία μοναστήρια δέχθηκαν επίθεση στα κρατίδια Uttar Pradesh & Madhya Pradesh και ένα στην Καλκούτα: αυτοί που επιτέθηκαν βίασαν ή τραυμάτισαν τις μοναχές²³⁵. Την 1^η Οκτωβρίου 1998 ο γενικός γραμματέας του Ινδουιστικού Κόμματος Vishwa Hindu Parishad, ο *Girijaj Kishore* ζήτησε την απομάκρυνση των Χριστιανικών αποστολών από τη χώρα, ισχυριζόμενος ότι ήσαν υπεύθυνοι για τους αναγκαστικούς προσηλυτισμούς σε μερικά κρατίδια και για εξεγέρσεις στο βορειοανατολικό κρατίδιο του Nagaland²³⁶. Αναφέρεται ότι το εν λόγω κόμμα εναντιώθηκε στην πολιτική προσηλυτισμού των Ινδουιστών στο Χριστιανισμό, και ειδικότερα στις περιπτώσεις όπου για την επιτυχία του «προσηλυτισμού εφαρμόζονται μέθοδοι προσέλκυσης όπως η οικονομική ενίσχυση, η εκπαίδευση, η κοινωνική εργασία ή δια-θρησκευτικοί γάμοι»²³⁷.

Μουσουλμάνοι : Στην έκθεση του Φεβρουαρίου 1997 ο Ειδικός Απεσταλμένος υπογράμμισε ότι :

«η ενσωμάτωση και η ανάπτυξη της μουσουλμανικής κοινότητας στην Ινδική κοινωνία είναι μια διαδικασία που πλήττεται αλλά και χαρακτηρίζεται από τις βίαιες ένοπλες συγκρούσεις στο Jammu και στο Kashmir καθώς και από τον ινδουιστικό πολιτικό εξτρεμισμό. Ο κοινός παρανομαστής αυτών των δύο παραγόντων είναι η εκμετάλλευση της θρησκείας για πολιτικούς λόγους, που αποτελεί πρακτική ξένη και καταστροφική για τους Μουσουλμάνους της Ινδίας και για το Ισλάμ».

Οι μουσουλμάνοι της Ινδίας αποτελούν την μεγαλύτερη θρησκευτική κοινότητα της χώρας και αποτελούν το 11,4% του συνολικού πληθυσμού της χώρας (είναι η τρίτη κατά σειρά μετά την Ινδονησία και το Πακιστάν)²³⁸. Ως μη συνταγματικά προστατευμένη μειονότητα, οι Μουσουλμάνοι δεν επωφελούνται των ειδικών ποσοστώσεων που ισχύουν για την εκπαίδευση και την απασχόληση. Επίσης, δεν εκπροσωπούνται αναλογικά με τον πληθυσμό τους στις δημόσιες υπηρεσίες,

²³¹ Σύνταγμα της Ινδίας, όπως τροποποιήθηκε το 1994, 16.

²³² Ιούλιος 1997.

²³³ UN General Assembly, A/52/477, 16.10.1997.

²³⁴ EGLISES D' ASIE, 1.10.1998.

²³⁵ Ibid. – The Times of India, 1.10.1998 – The Hindustan Times, 1.10.1998.

²³⁶ The Times of India, 1.10.1998

²³⁷ Reuters, 30.9.1998.

²³⁸ World Directory of Minorities, 1997, 557.

στις ένοπλες δυνάμεις, στα ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης. Η κατάσταση αυτή οφείλεται στην ιστορική τους άρνηση να υιοθετήσουν τον πολιτισμό και την γλώσσα της αποικιοκρατικής δύναμης, που τους απαγόρευσε κάθε πρόσβαση σε σημαντικές θέσεις επιρροής²³⁹. Οι μουσουλμάνοι είναι πλειοψηφία μόνον στο κρατίδιο του Kashmir, που λέγεται ότι αποτελεί περιοχή υψηλού δυναμικού, αλλά είναι φτωχή, αφού οι επενδύσεις στην εκπαίδευση είναι ιδιαίτερα χαμηλές και οι βιομηχανικές επενδύσεις σχεδόν ανύπαρκτες²⁴⁰. Η κατάσταση αυτή αποτελεί τη δικαιολογητική βάση των αιτημάτων των μουσουλμάνων αποσχιστών στις δεκαετίες του 1980 και 1990, αν και η ένταση μεταξύ των Ινδουιστών και των Μουσουλμάνων έχει τις ρίζες της στη διχοτόμηση της Ινδίας, το 1947²⁴¹.

Το Δεκέμβριο του 1992, το χειρότερο ξέσπασμα αιρετικής βίας από την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της χώρας σηματοδοτήθηκε με την καταστροφή του τζαμιού Babri Masjid από χιλιάδες «φανατικούς» Ινδουιστές²⁴². Η βία που επακολούθησε σε εθνικό επίπεδο προξένησε το θάνατο 2000 ατόμων και τον τραυματισμό περισσότερων από 5000²⁴³. Κυβερνητικοί και μη κυβερνητικοί παρατηρητές χαρακτήρισαν το ζήτημα αυτό ως «γεγονός, ως παραλογισμό, το αποτέλεσμα της πολιτικής εκμετάλλευσης της θρησκείας από υπερεθνικά πολιτικά κόμματα ...[που]... δεν μπορούν να ερμηνευθούν ως έκφραση της επίσημης πολιτικής της ανεξιθρησκίας και της ανοχής της μουσουλμανικής θρησκείας»²⁴⁴. Όμως, ο Ειδικός Απεσταλμένος των Ηνωμένων Εθνών υπογραμμίζει ότι κατά την επίσκεψή του στην Ινδία συνέλεξε αποδεικτικά στοιχεία που επιβεβαιώνουν την ευθύνη της κυβέρνησης του κρατιδίου Uttar Pradesh και των υπερεθνιστικών κομμάτων όπως είναι τα Hindu Vishwa Parishad, το Κόμμα του Λαού της Ινδίας και η Εθνική Ένωση των Αφιλοκερδών Υπηρετών των οποίων τα μέλη «αναμείχθηκαν με το πλήθος, σχεδίασαν την καταστροφή του τζαμιού και προκάλεσαν το θάνατο των μουσουλμάνων διαδηλωτών, τη λεηλασία των σπιτιών και μαγαζιών των μουσουλμάνων καθώς και τα έκτροπα της Βομβάης» αποκτώντας έτσι πολιτική υπεροχή στον πληθυσμό²⁴⁵.

Παρά την ύπαρξη Νομοθεσίας περί προστασίας των Θρησκευτικών Ιδρυμάτων (Πρόληψη της Κατάχρησης) που ορίζει ότι αποτελεί αδίκημα η χρησιμοποίηση οιοδήποτε θρησκευτικού χώρου για πολιτικούς σκοπούς ή η χρησιμοποίηση ναών ως καταφύγιο των κατηγορουμένων ή καταδικασθέντων για αδικήματα του κοινού ποινικού δικαίου, αναφέρεται ότι συνεχίζονται οι συγκρούσεις μεταξύ των Ινδουιστών και των Μουσουλμάνων στους τόπους όπου κτίστηκαν τζαμιά πριν από αιώνες σε γη όπου πιστεύεται ότι ήσαν κτισμένοι ναοί²⁴⁶. Ο Ειδικός Απεσταλμένος των Ηνωμένων Εθνών εξέφρασε την ανησυχία του για το ενδεχόμενο έκρηξης βίας σε περιοχές που αμφισβητούνται από τους Μουσουλμάνους και τους Ινδουιστές, όπως είναι η περιοχή όπου βρίσκεται το τζαμί Maturga, που διεκδικούν τα υπερεθνικιστικά Ινδουιστικά κόμματα και θεωρούν ότι αποτελεί τον τόπο γέννησης του Krishna²⁴⁷.

²³⁹ Dutt, S., 1998, 418.

²⁴⁰ World Directory of Minorities, 1997,565.

²⁴¹ Ibid.

²⁴² Keesing's, 9/1997, 41820.

²⁴³ Ibid.

²⁴⁴ UN Commission on Human Rights, E/Cn.4/1997/91 Add., 14.2.1997.

²⁴⁵ Ibid.

²⁴⁶ US DOS Country Reports for 1997, 1998.

²⁴⁷ UN Commission on Human Rights, E/Cn.4/1997/91 Add., 14.2.1997.

2.6. Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Αν και η νομοθεσία ορίζει για την ισότητα των δύο φύλων και για την προστασία των γυναικών στην Ινδία, στην πραγματικότητα υπάρχουν μακροχρόνιες παραδόσεις που στηρίζουν τη μειωμένη πρόσβαση των γυναικών σε εκπαιδευτικές και επαγγελματικές ευκαιρίες²⁴⁸.

Το **Υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ** αναφέρει ότι η Ινδία έχει υιοθετήσει σύστημα νομοθεσίας για την προστασία των γυναικών, στο οποίο περιλαμβάνονται και ο Νόμος για την Ισότητα στην Αμοιβή, ο Νόμος για την Πρόληψη της Ανήθικης Εμπορίας, ο Νόμος για την Πρόληψη της παράδοσης της καύσης των γυναικών (Sati) και ο Νόμος Κατάργησης της Προίκας. Όμως η κυβέρνηση αδυνατεί να εφαρμόσει αυτούς τους νόμους, ειδικά στις αγροτικές περιοχές, όπου οι παραδόσεις είναι πολύ βαθιά ριζωμένες²⁴⁹. Αναφέρονται πολλές περιπτώσεις «θανάτων λόγω έλλειψης προίκας», περιπτώσεις γυναικών που πέθαναν σε ύποπτες συνθήκες όταν οι γονείς τους αδυνατούσαν να συμπληρώσουν την προίκα της κόρης σύμφωνα με την απαίτηση του συζύγου της μετά το γάμο. Οι περισσότερες από αυτές τις περιπτώσεις έχουν σημειωθεί στη Βόρειο Ινδία, και η πλειοψηφία των οικογενειών που εκδηλώθηκαν είναι αστικές οικογένειες της μεσαίας τάξης²⁵⁰. Στο ομοσπονδιακό κρατίδιο του Orissa, αναφέρθηκαν περί τα μέσα του 1997 710 περιπτώσεις βασανιστηρίων που οφείλονται σε θέματα που αφορούσαν την προίκα²⁵¹. Ενώ η Ινδική νομοθεσία περί διαζυγίου του 1989 αναγνωρίζει στις Χριστιανές γυναίκες το δικαίωμα υποβολής αίτησης διαζυγίου στις περιπτώσεις κακοποίησης από τους άντρες και σε μερικές κατηγορίες της μοιχείας, σύμφωνα με την Ισλαμική νομοθεσία ο κάθε άντρας μπορεί να χωρίσει τη γυναίκα του αυθόρμητα, μονομερώς, χωρίς όμως αυτό το δικαίωμα να αναγνωρίζεται στη σύζυγο²⁵². Επίσης, όταν ο σύζυγος πεθαίνει, η γυναίκα συχνά παραμένει εξαρτώμενη από την οικογένεια του συζύγου, στην οποία ενσωματώνεται μετά το γάμο, συχνά διακόπτοντας τους δεσμούς της με τους συγγενείς της. Αν και η πρακτική του sati ή της θυσίας των γυναικών που είναι χήρες κατά την κηδεία των συζύγων τους απαγορεύθηκε το 1829, αναφέρεται ότι η παράδοση αυτή επιβιώνει με διάφορες μορφές, όπου οι χήρες περιχύνονται με πετρέλαιο και πυρπολώνται είτε επειδή αναγκάζονται είτε εκούσια²⁵³.

Στις αστικές περιοχές όμως, οι γυναίκες των μεσαίων τάξεων κατέχουν όλο και περισσότερο σημαντικές κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές θέσεις και πολλές γυναίκες και μη κυβερνητικοί οργανισμοί προάγουν την εξέλιξη των γυναικών και την εφαρμογή της νομοθεσίας για την ισότητα των δύο φύλων, που στηρίζεται στο Σύνταγμα²⁵⁴. Η συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική ζωή της χώρας επλήγη τον Ιούλιο του 1998 όταν η Βουλή αποφάσισε την υιοθέτηση νομοθεσίας που θα αναγνώριζε στις γυναίκες τη δυνατότητα να καταλάβουν έδρες στο Κοινοβούλιο και στις συνελεύσεις σε ποσοστό 33% : όμως τα πολιτικά κόμματα δεν τήρησαν τη δέσμευσή τους και δεν επιτεύχθηκε συναίνεση²⁵⁵.

Αναφέρεται ότι η κατάσταση των Άθικτων (Dalit) γυναικών είναι ιδιαίτερα δύσκολη, καθώς υπόκεινται διακρίσεις λόγω του φύλου τους και λόγω «των θρησκευτικών, κοινωνικών, πολιτισμικών δομών που τους αναγνωρίζουν την χαμηλότερη θέση στην κοινωνική ιεραρχία»²⁵⁶. Σπάνια

²⁴⁸ Encyclopaedia of the Third World, 1992, 809.

²⁴⁹ Country Reports for 1997, 1998.

²⁵⁰ Encyclopaedia of the Third World, 1992, 809.

²⁵¹ US DOS Country Reports for 1997, 1998.

²⁵² Ibid.

²⁵³ International Herald Tribune, 30.3.1998

²⁵⁴ OFFICE FEDERAL DES REFUGIES, 10/1997.

²⁵⁵ Reuters, 15.8.1998.

²⁵⁶ World Directory of Minorities, 1997, 556.

έχουν γη στην ιδιοκτησία τους και εργάζονται σε συνθήκες δουλείας, όπως είναι η συλλογή των ακαθαρσιών αγελάδων που αποτελούν την μοναδική τους απασχόληση.²⁵⁷

Όπως αναφέρει η Οργάνωση Minority Rights Group :

Στους τομείς της υγείας, της εκπαίδευσης, της στέγης, της απασχόλησης, της μισθοδοσίας, της αναγνώρισης των νομίμων δικαιωμάτων τους, της λήψης αποφάσεως και της πολιτικής συμμετοχής, καθώς και της αγροτικής ανάπτυξης οι γυναίκες Dalit αποκλείονται από τις πολιτικές και τα προγράμματα ανάπτυξης. Η εθνική πληθυσμιακή πολιτική που αφορά στον έλεγχο του πληθυσμού και της διαδικασίας αύξησης του εστιάζει τις γυναίκες Dalit με προγράμματα οικογενειακού σχεδιασμού, επειδή αποτελούν την αιτία της «έκρηξης» της πληθυσμιακής ανάπτυξης της χώρας και της φτώχειας²⁵⁸.

2.7 Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Αναφέρεται ότι συνεχίζεται η παραδοσιακή προτίμηση για τα αγόρια. Παρά την υιοθέτηση το 1994, νομοθεσίας με την οποία απαγορεύεται η εφαρμογή των εξετάσεων της αμνυοκέντησης και του υπερηχογραφήματος με στόχο την κατάργηση των διακρίσεων λόγω φύλου «χρησιμοποιούνται ευρέως και καταχρηστικά γι' αυτό το σκοπό και για τον τερματισμό της κύησης σε δυσανάλογο αριθμό γυναικών»²⁵⁹. Οι οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων εκτιμούν ότι ανέρχονται σε 10.000 ετησίως οι περιπτώσεις παιδικής θνησιμότητας κοριτσιών, κυρίως στις φτωχές αγροτικές περιοχές»²⁶⁰.

Το ανθρώπινο δυναμικό της Ινδίας περιλαμβάνει περί τα 60 έως 115 εκατομμύρια παιδιά, η μεγαλύτερη εργαζόμενη ομάδα παιδιών ανά τον κόσμο²⁶¹. Τα παιδιά εργάζονται σε δουλειές σκληρές όπως σε λατομεία ή επί 16ωρο στους αγρούς, συλλέγουν απορρίμματα από τους δρόμους ή ως οικιακοί βοηθοί²⁶². Πολλά από αυτά τα παιδιά αρχίζουν να εργάζονται στην ηλικία των πέντε ή έξη ετών, και αναφέρεται ότι τα περισσότερα εργάζονται «λόγω της πίεσης που ασκούν οι γονείς τους, λόγω των προσδοκιών που αφορούν την κάστα όπου ανήκουν ή [λόγω] οικονομικής ανάγκης»²⁶³.

Την 10η Δεκεμβρίου 1996 το Ανώτατο Δικαστήριο της Ινδίας αποφάνθηκε θετικά για την απελευθέρωση των παιδιών από εργασία σε επικίνδυνες βιομηχανίες προάγοντας την υποχρεωτική εκπαίδευση με την δημιουργία Ταμείου από τους εργαζόμενους και την ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Συνέστησε επίσης την υιοθέτηση προγράμματος αντικατάστασης τους στην εργασία με στόχο τη δημιουργία θέσεων εργασίας για τα ενήλικα μέλη της οικογένειας και την απομάκρυνση των παιδιών από το ενεργό εργατικό δυναμικό της χώρας²⁶⁴. Όμως, αναφέρεται ότι αυτά τα προγράμματα δεν είχαν καθολική επιτυχία στον εργαζόμενο παιδικό πληθυσμό²⁶⁵ και δεν υπάρχει «ρητή απαγόρευση για τη χρησιμοποίηση της παιδικής εργασίας, ούτε έχει καθορισθεί κατώτατο όριο ηλικίας για τα εργαζόμενα παιδιά»²⁶⁶. Τουλάχιστον 15.000.000 παιδιά εργάζονται ως πραγματικοί σκλάβοι με μια ρύθμιση που είναι γνωστή ως « ανταποδοτική [δουλική] παιδική εργασία», όπου εργάζονται σε συνθήκες δουλείας για να ξεπληρώσουν κάποιο χρέος, που βαρύνει συ-

²⁵⁷ Nathan, Dev, 1996, 30.

²⁵⁸ Ibid.

²⁵⁹ US DOS Country Reports for 1997, 1998.

²⁶⁰ Ibid.

²⁶¹ Human Rights Watch – Asia, 9/1996 – ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑ, ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ, 1998.

²⁶² Human Rights Watch – Asia, 9/1996.

²⁶³ Ibid.

²⁶⁴ ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑ, ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ, 1998.

²⁶⁵ US DOS Country Reports for 1997, 1998.

²⁶⁶ Human Rights Watch – Asia, 9/1996.

νήθως τους γονείς, κάποιον συγγενή ή τον επίτροπο²⁶⁷. Ως εργάτες «δούλοι», αυτά τα παιδιά δεν μπορούν να παρακολουθούν το σχολείο και περίπου τα μισά από αυτά δεν «θα μάθουν ποτέ να γράφουν και να διαβάζουν»²⁶⁸.

Επίσης, εκτιμάται ότι στην Ινδία ζουν περί τα 18.000.000 παιδιά του δρόμου, που είτε ζουν είτε εργάζονται στους δρόμους ως αχθοφόροι στα λεωφορεία και στους σιδηροδρομικούς σταθμούς, ως πωλητές τροφίμων, τσαγιού ή άλλων χειροτεχνημάτων, ως μηχανικοί σε άτυπες επιχειρήσεις επιδιόρθωσης αυτοκινήτων, ως ραφτάδες των δρόμων, ή ως ρακοσυλλέκτες επιλέγοντας χρήσιμα υλικά που πωλούν στην συνέχεια στους τοπικούς εμπόρους²⁶⁹. Αυτά τα παιδιά αντιμετωπίζονται από την αστυνομία ως αλήτες και εγκληματίες, κάποιες φορές είναι αναμειγμένα σε μικροκλοπές, διακίνηση ναρκωτικών, πορνεία ή παραπέμπονται κατηγορούμενοι όταν διαπιστώνονται αυτά τα αδικήματα²⁷⁰. Κατά συνέπεια, αυτά τα παιδιά κρατούνται σχεδόν συνεχώς παράνομα, υπόκεινται βασανιστήρια ή δέχονται λακτίσματα και κάποιες φορές πεθαίνουν στα χέρια της αστυνομίας. Είναι νεαρά άτομα, μικροκαμωμένα, φτωχά, αγνοούν τα δικαιώματά τους, δεν έχουν οικογένεια για να τα προστατεύσει, και υποστηρίζεται ότι έτσι αποτελούν εύκολο στόχο για κακοποίηση από την αστυνομία, όντας επίσης συχνά θύματα εκβιασμών²⁷¹. Σε μερικές περιοχές της χώρας τα παιδιά είναι επίσης ευάλωτα σε κακοποίηση από ένοπλες ομάδες. Μέλη της ένοπλης ομάδας των Naxalites στο ομοσπονδιακό κρατίδιο του Andhra Pradesh άρχισαν να στρατολογούν 15χρονα αγόρια, συνήθως από τις συνταγματικά προστατευόμενες Κάστες ή Φυλές ή από τις ασθενέστερες κοινωνικά ή οικονομικά τάξεις, ενώ πολλά νεαρά κορίτσια στο Jammu και στο Kashmir ήσαν θύματα σεξουαλικής κακοποίησης ή βιασμού²⁷².

3. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΑΣΥΛΟΥ ΤΩΝ ΙΝΔΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ / ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ

Αιτήσεις Ασύλου : κατά την περίοδο 1990 έως 1997 περίπου 71.000 Ινδοί πολίτες υπέβαλαν αιτήσεις ασύλου σε 19 Ευρωπαϊκές χώρες. Ο αριθμός των Ινδών αιτούντων άσυλο στην Ευρώπη παρουσιάζει καθοδική πορεία : κατά το 1991 υποβλήθηκαν 12.000 αιτήσεις ασύλου και το 1997 οι αντίστοιχες αιτήσεις ήσαν λιγότερες από 6.000. Στην Γερμανία υποβλήθηκαν οι περισσότερες αιτήσεις ασύλου (34.000, δηλαδή περίπου το 50%). Ακολουθούν το Ηνωμένο Βασίλειο (21%), το Βέλγιο (11%), η Γαλλία (8%). Όμως από το 1995 ο αριθμός των Ινδών αιτούντων άσυλο στο Βέλγιο μειώθηκε σημαντικά, σε ποσοστό μικρότερο από 5%.

Αναγνώρισεις : Κατά την περίοδο 1990 έως 1997 οι 19 Ευρωπαϊκές χώρες αναγνώρισαν το καθεστώς του πρόσφυγα της Σύμβασης του 1951 σε περίπου 220 Ινδούς αιτούντες άσυλο. Η Γαλλία και η Γερμανία αναγνώρισαν το καθεστώς του πρόσφυγα στα 2/3 του προαναφερόμενου αριθμού.

Απορρίψεις : Κατά τη διάρκεια του 1990 έως 1997 απορρίφθηκαν περίπου 52.000 αιτήματα ασύλου Ινδών πολιτών. 5.000 από αυτά απορρίφθηκαν το 1997.

Ανθρωπιστικό καθεστώς : Κατά την περίοδο 1990 έως 1997 επιτράπη σε 1100 Ινδούς αιτούντες άσυλο να παραμείνουν για ανθρωπιστικούς λόγους στην Ευρώπη. Οι 980 παρέμεναν στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Ποσοστά αναγνώρισης : Κατά τη διάρκεια της περιόδου 1990 έως 1997 το ποσοστό αναγνώρισης του καθεστώτος της Σύμβασης στους Ινδούς αιτούντες άσυλο μειωνόταν ετησίως κατά ποσο-

²⁶⁷ Ibid.

²⁶⁸ Ibid.

²⁶⁹ Human Rights Watch – Asia, 9/1996.

²⁷⁰ Ibid.

²⁷¹ Ibid.

²⁷² Amnesty International, 22.4.1998.

στό της τάξης 1%. Συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων χορήγησης παραμονής για λόγους ανθρωπιστικούς λόγους το ποσοστό αναγνώρισης του καθεστώτος του πρόσφυγα στους Ινδούς αιτούντες άσυλο δεν ξεπερνά το 2%.

Ποσοστό Ινδών αιτούντων άσυλο σε σχέση με το συνολικό αριθμό αιτήσεων ασύλου : το ποσοστό αυτό για την περίοδο 1990 έως 1997 ανέρχεται περίπου στο 2% του συνολικού αριθμού των αιτήσεων ασύλου που υποβλήθηκαν στην Ευρώπη.